முதுகலை தமிழ் இலக்கியம் இரண்டாம் ஆண்டு

பாடம் : தாள் - **XIII** தமிழர் மெய்யியல்

பருவம் : 4

பாட குறியீட்டு எண் : **18MTA43C**

அலகு - 3

1

இந்தியச் சூழல்களில் தமிழர் தத்துவ மரபுகள்

[illegible] முனைவர் ராஜா சர் வி.கி.முத்தையா செட்டியார் [illegible] சார்பான இச்சொற் பொழிவில், தமிழர் தத்துவ [illegible] இந்திய துணைக் கண்டத்தின் தத்துவங்களுக்கும் [illegible] தொடர்புகளை அடையாளங் காணுவதுடன், [illegible] தத்துவச் சிந்தனைகளுடன் தமிழர் மரபுகள் கொள்ளும் [illegible] உறவுகளை (dialectical interaction) அறிவதற்கான ஒரு [illegible] மேற்கொள்ளப்படுகிறது. தமிழின் இருத்தலையும் [illegible] பிற்பகுதிகளில் உருக்கொண்ட தத்துவங்கள் மற்றும் [illegible] கண்டோட்டங்களையும் அறிவதற்கான ஒரு [illegible] இயங்கியலை இங்கு நான் பயன்படுத்தியுள்ளேன். [illegible] கோட்பாடு ஒரு புறம் தமிழின் உயிர்ப்பு நிலையை [illegible]படுத்தவும் இன்னொரு புறம் பிற சிந்தனைகளோடு [illegible] வேறுபாடு, மோதல், செல்வாக்கு, தாக்கம் போன்ற [illegible] உள்ளடக்கியதாகவும் இங்குப் பயன்படுத்தப் [illegible]

[illegible]ங்களில் [illegible]முதல்வாதப் பண்பாடு

[illegible] பண்பாட்டு விவாதங்கள் எதுவாக இருந்தாலும், [illegible] நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.5-ஆம் நூற்றாண்டு [illegible], ஏறத்தாழ 800 ஆண்டு காலங்களில் [illegible] சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் இருந்து அவற்றை [illegible] சரியாக இருக்கும். தமிழ் அறிஞர்கள், கடைச் சங்க [illegible] செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததை ஏற்றுக் [illegible] இருந்த போதிலும் தென்னிந்தியாவிற்குள் சிராமண [illegible] முன்பிருந்த பண்பாட்டிலிருந்தே பூர்வீகத்

தமிழ் பண்பாட்டைத் தமிழ் அறிஞர்கள் தேடத் [illegible] கின்றனர்.

தொடக்ககாலச் சங்கப் பாடல்கள் ஆச்சரியப் [illegible] வகையில் மதச்சார்பற்ற நெறிகளை, எந்த மதத்திற்கும் [illegible] புராணங்களுக்கும் தொடர்பு அற்ற நிலையில் எடுத்து[illegible] அறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். அதே வேளையில், [illegible] முறையில், நில அமைப்புகளுடனும் அவற்றின் பண்பு[illegible] உடனடித் தொடர்பு கொண்டனவாக அன்றைய சிந்தனை [illegible] அமைந்திருந்ததைக் காணமுடிகிறது. அதாவது [illegible] பொருள்முதல்வாதம் எனும் பண்பு கொண்டதாக [illegible] சிந்தனைகள் தனிச் சிறப்பு மிக்கனவாக இருந்[illegible] பழங்காலத்தில் தமிழர்கள் தாம் வாழ்ந்து வந்த நிலப்[illegible] குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பிரி[illegible] குறிஞ்சி என்பது மலையும் மலை சார்ந்த இடமும், முல்லை [illegible] காடும் காடு சார்ந்த இடமும், மருதம் என்பது வயலும் [illegible] இடமும், நெய்தல் எனில் கடலும் கடல் சார்ந்த [illegible] இறுதியாகப் பாலை எனில் வறண்ட நிலம் எனவும் [illegible] நிற்கின்றன. இப் பிரிவுகளின் வாழ்வியல் தனித்தன்மை[illegible] என்னும் தலைப்பின் கீழ் தமிழில் விரிவாகப் [illegible] இவ்வாறு வகைப்படுத்தப்பட்ட நிலங்களில் வாழ்ந்[illegible] வாழ்வு குறித்தும், அவர்கள் இயற்கைச் சூழல்[illegible] அமைப்பின்படியே அந்தெந்தத் தொழில்களில் [illegible] அவற்றின் அடிப்படையிலான அன்றைய மக்களின் [illegible] குறித்தும் பழந்தமிழ் நூல்கள் விவரிக்கின்றன. ஒவ்வொ[illegible] பிரிவும் அல்லது நிலப் பிரிவும், அந்தந்த நில[illegible] பண்பாட்டிற்கும் ஏற்ற வகையில் தனித் தனிக் [illegible] கொண்டிருந்தனர் என்பது உண்மை. இன்னொ[illegible] சொல்வதானால், 'கடவுள்' நிலப் பிரிவின் இயற்கை[illegible] ஏற்றவாறு உருவாக்கம் பெற்றிருந்தார். அன்று [illegible] தெய்வத்திற்கும் இயற்கை கடந்த பண்புகள் சூட்[illegible] மேலும் அந்தத் தெய்வங்கள்தான் பூமியை [illegible] குறிப்பிட்ட நிலத்தை உருவாக்கியதாகவும் [illegible] தமிழ்நாட்டின் வெவ்வேறு பரப்புகளை ஒரு [illegible] படுத்திக் காட்டும் முயற்சி எதுவும் முன்வைக்[illegible] மாறாக, புவியியல் பண்மீயம் ஏற்றுக் கொள்ளப்[illegible] தெரிகிறது. அம்மக்களின் தொழிலும் பண்பாடும் [illegible] சூழல்களிலிருந்து உள்ளீடாக (Immanent) [illegible]

[illegible] பழந்தமிழர்களின் பண்பாடு ஆதிப் பொருள்முதல்வாதம் [illegible] இயற்கைப் பொருள்முதல்வாதம் என அழைக்கப்பட [illegible] 'சுற்றுச்சூழல்' என்ற சொல் அன்றைய நிலையை [illegible] போதுமானதாக இல்லை என்றுகூட குறிப்பிடலாம். [illegible] மனிதர், சூழலிலிருந்து பிளவுபட்டவராக இருக்கவில்லை. [illegible] பண்பாடு தமிழர்களை இன்றுவரை அடையாளப்படுத்து[illegible] அவர்தம் மிகப்பெரும் பங்களிப்புகளில் ஒன்றாகும்.

[illegible] சில சங்கப் பாடல்கள் பிரபஞ்சத்தின் அமைப்பு நிலம், [illegible] ஆகாயம், நெருப்பு என்னும் ஐந்து மூலக்கூறுகளால் [illegible] என்று தெரிவிக்கின்றன. இந்த இயற்கைக் கூறுகள் [illegible] னவாகச் சொல்லப்படவில்லை, மாறாக பிரபஞ்ச [illegible] மட்டுமே குறிப்பிடப்படுகிறது. எந்தவிதமான [illegible] அல்லது தெய்வீக ஆற்றல் பற்றிய குறிப்பும் பிரபஞ்ச [illegible] இடம்பெறவில்லை. மேலும், ஒரு பழந்தமிழ் [illegible] பாடல், உணவே வாழ்வின் அடிப்படை அங்கமாக [illegible] தெரிவிக்கிறது. நிலத்திற்கும், நீருக்கும் சமமாக [illegible] தாகத் தெரிகிறது. நிலமும் நீரும் உடலுக்கும் [illegible] இணையாகக் கொள்ளப் படுகின்றன. 'உயிர்' என்ற சொல் [illegible] (Metaphysical) கருத்தான 'ஆன்மா' என்று [illegible] இல்லை. சங்கப் பாடல்களின் கூற்றுப்படி, உயிர் [illegible] வாழ்தல்' என்று மட்டுமே பொருள் கொள்ள [illegible] அந்நியமான ஆன்மாவாக இன்னும் அது [illegible] உடலைப் பிரிந்து தனியே நிற்கும் (அல்லது [illegible] அது கற்பிதம் பெறவில்லை.

[illegible] சங்கப் பாடலில் காணப்படும் தத்துவம் [illegible] இரண்டு கருத்தாக்கங்கள் 'அகம்', 'புறம்' [illegible] இவை மனித வாழ்வின் இரண்டு எல்லைகளாக [illegible] இலக்கியங்களில் இடம்பெறுகின்றன. பழங்கால [illegible] முதலில் ஏற்பட்ட வேலைப்பிரிவினை (Divi-[illegible] ஆண், பெண் என்ற பாலியல் அடிப்படையானது [illegible] அறிஞர்கள் கூறுவர். இம்மானுடவியல் [illegible] சில வேளைகளில் விவாதத்திற்கு [illegible] விரிவான சான்றுகளை தமிழில் அக [illegible] இலக்கியங்களும் கொண்டுள்ளன. இலக்கியம் [illegible] அகம், புறம் என்னும் சொற்கள் அகவயமான, [illegible]ctive, Objective) என்னும் தத்துவ இருமைகளைக்

குறிப்பது போன்ற மயக்கத்தை ஏற்படுத்தாமல் இல்லை [illegible]
போதிலும், சங்கப் பாடல்களின் வரம்புகளுக்குள் [illegible]
சூழ்ந்த வாழ்விற்குள்ளும் பெண் குடும்ப வாழ்வை [illegible]
கொள்ளும் வாழ்விற்குள்ளும், வைத்துக் கருதப்பட்டுள்ளன [illegible]
வாழ்வின் இரண்டு பரப்புகள் (Male Space and Female Space) [illegible]
வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. புறம் ஆண்களின் போர், [illegible]
போன்ற பொருளீட்டும் புற வாழ்வு பற்றியும், அகம் [illegible]
நெருக்கமான அன்பினால் அனுபவப்பட்ட வாழ்வு [illegible]
கூறுகின்றன. ஆனால் அக வாழ்வின் அனுபவங்கள் [illegible]
பெண்களாலேயே எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் [illegible]
முடிய வில்லை. அகத்திணைப் பாடல்களில் [illegible]
(Interiorization) படிப்படியாக அதிகப்பட்டு அமைந்[illegible]
தோன்றுகிறது. பல வேளைகளில் அகத்திணையில் [illegible]
அன்புணர்வின் காரணமாக, பெண்ணின் குரல் ஆண்களின் [illegible]
வாணிபம் போன்ற பொருளீட்டும் புற வாழ்வை [illegible]
பதைக் காணமுடிகிறது. பொருளுடைமை, போர் [illegible]
ஆண்களின் மற்றும் ஆளுவோரின் அதிகாரம் ஆகியவ[illegible]
எதிர்ப்புக் குரல்கள் அகத்திணைப் பாடல்களில் [illegible]
என்று கூறமுடிகிறது. ஆண், பெண் என்ற பாலியல் [illegible]
யிலான வேலைப் பிரிவினையும் வாழ்க்கைப் [illegible]
வேறுபாடும் நிகழ்ந்துவிட்ட சூழல்களில் அவற்றுக்[illegible]
முரண்களும் கூட உருவெடுத்துவிட்டன என நாம் [illegible]
இருப்பினும் பெண்ணிய நோக்கில் இம்முரண்[illegible]
செய்தால் பல புதிய முடிவுகளுக்கு வர வாய்ப்புகள் [illegible]

இப்படி இருக்கிறபட்சத்தில் முறையாகக் கட்ட[illegible]
தத்துவார்த்தமான பொருள் முதல்வாதம் சங்கப் [illegible]
இருப்பதாக நாம் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் [illegible]
அதிகமும் நெருக்கமான செழுமை, எளிமை, நேர்[illegible]
பொருள்முதல்வாதம் போன்றன, இயற்கைச் சூழலை [illegible]
நீர், உலகியல் செயல்பாடுகள் ஆகியன நிற்பது [illegible]
சங்கப் பாடல்களில் காணப்படும் ஆதிப் பொருள்மு[illegible]
உண்மையில் முக்கியமானது. ஏனென்றால், [illegible]
உணர்வில் உருவான ஆதிப் பொருள்முதல்வாத [illegible]
Materialist Substratum) பிற்கால தமிழ்ப் பண்பா[illegible]
பிரத்தியேகமான போக்குகளைத் தீர்மானிப்பதில் [illegible]
பங்கைப் பெற்றுள்ளது. தமிழ்ப் பண்பாட்டில் [illegible]

[illegible] அடுக்கு காணப்படுவதைப் பிற்காலத் தமிழ்
[illegible] தமது கவிதா வெளிப்பாட்டை மிஞ்சி நின்று அல்லது
[illegible] கடந்து நின்று தெளிவாகக் காட்சிப்படுத்துகின்றன.

[illegible] அளவுகோல்களின்படி சங்க காலத்தைப் புராதன
[illegible] வாழ்விலிருந்து வர்க்க சமூக வாழ்விற்கு மாறுதல் பெற்றக்
[illegible] செய்யலாம். குறிப்பிட்ட இக்காலத்தில் சிறு
[illegible] அழிக்கப்பட்டு. பேரரசுகள் தோன்றியதற்கான
[illegible] சான்றுகள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. அதே போன்று
[illegible] மானுடவியல் நிறுவனமும் தோற்றம் பெற்றது.
[illegible] குடும்பம்-அரசு, பெண்ணின் கற்பு, ஆணின்
[illegible] போன்றவற்றிற்கான மதிப்புகளைச் செதுக்கி
[illegible] (Interpellation) பெரிதும் வெற்றி பெற்றுள்ளன. நாடு
[illegible] பேரரசுகள் தோன்றுவதற்கான செயல்களில்
[illegible] ஆண்களின் கடமையாக உருவாக்கப்பட்டது. பெண்கள்
[illegible] மையக்கருவாக ஆணாதிக்கக் குடும்பத்தினுள்
[illegible] ர். சங்கப் பாடல்கள், தத்துவ முடிவுகளாக
[illegible] பொருட்களைக் (Ultimate Reals, Ontology)
[illegible] முதலில் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.
[illegible] குடும்பம் ஆகியவற்றைக் கட்டி எழுப்புவதற்குச்
[illegible] கொள்கைகளை (Axiology) உருவாக்குவதில்
[illegible] ஆழமான ஈடுபாடு கொண்டிருந்தன.

[illegible] கொண்டிருந்த சமூக அமைப்பினுள் எதிர்ப்பின்
[illegible] கொள்வதைக் கண்டு கொள்ள முடிகிறது.
[illegible] சமத்துவ நினைவுகள், இழந்து போனதான
[illegible] பற்றிய ஏக்கங்கள், ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் பெண்
[illegible] திரஸ்கரிப்பு, வறுமை மற்றும் சமத்துவமின்மை
[illegible] போன்றன அவ்வெதிர்ப்பின் வடிவங்கள்
[illegible] வர்க்க சமூகத்தின் காட்சிகள், உணர்வுகள்.
[illegible] புலவர்களும் பழைய நிலையை மீட்டு
[illegible] அல்லது இழந்துபோன பழைய ஒழுங்கினை ஈடு
[illegible] அறிவுரைகளை வழங்குகின்றனர். அடுத்து
[illegible] தமிழில் அறவியலின் தோற்றம் சமூக
[illegible] எதிர்வினையாக அல்லது நெருக்கடிகளுக்கு
[illegible] கொள்வதற்கான உத்தியாக அமைந்தன

சங்க காலத்திற்குப் பிறகான இலக்கியம்: முதல் சந்திப்பு

சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பிந்திய காலம் மிக முக்கிய [illegible] இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம், நீதி நெறி நூல் [illegible] திருக்குறள், நாலடியார் போன்றவை, முதல் தமிழ்க் காப்பிய [illegible] சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, நீலகேசி [illegible] நூல்களை உருவாக்கின. இவை போன்ற எண்ணிலடங்கா [illegible] இலக்கிய, அறநெறி நூற்தொகுதிகளை உருவாக்கிய பல [illegible] திறம் கொண்ட மேதைகளைக் காணும் போது ஒரு [illegible] தடுமாற்றத்திற்குள்ளாகிறான். இந்தக் காலகட்டத்தில் [illegible] பழந்தமிழர்களுக்கு இந்திய தத்துவங்களான ஜைன [illegible] சிந்தனைகளுடனான முதல் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. வரிசை [illegible] நோக்கும் போது, இந்திய தத்துவங்களான அவைதீக [illegible] மரபுகளான ஆசீவகம், ஜைனம், புத்தம், உலகாயதம், [illegible] போன்றவற்றின் அறிமுகம் தமிழர்களுக்கு வாய்த்தது [illegible] வித்தியாசமான ஒரு சூழலாகும். பட்டியலிடப்பட்ட [illegible] அனைத்துமே சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத வகையில் [illegible] செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன என்பது கணிசமான ஒரு [illegible] ஜைன புத்த காப்பியங்களில் பெரும்பாலும், [illegible] கதாபாத்திரங்களே முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தன. [illegible] அக்காப்பியங்களின் தலைப்புகள் பெண்ணின் பெயர்களை [illegible] அவர்கள் அணியும் அணிகலன்களின் பெயர்களைப் [illegible] இக் காப்பியங்களின் சில பகுதிகள் அக்காலத்தில் [illegible] விளங்கிய பல தத்துவப் போக்குகளைப் பரபக்கம் அல்லது [illegible] என்ற வகைப்பாட்டின் கீழ் உண்மையாக வரிசைப்படு[illegible] அவற்றுள் வேதச் சிந்தனை, பல தத்துவ சிந்தனை[illegible] ஒன்றாக மட்டுமே சேர்க்கப்பட்டுள்ளதேயன்றி வேறு [illegible] இடத்தையும் பெற்றுவிடவில்லை என்பது கவன[illegible] காட்சியாகும். வேதங்களை முதன்மைப்படுத்தும் [illegible] அவற்றைக் கொண்டு தத்துவங்களை [illegible] முறையியலோ அக்காலத்தில் தோற்றம் பெறவில்லை [illegible] தமிழ் சாட்சியமாக நிற்கிறது. தமிழ்க் குறிப்புகளின் [illegible] நோக்கும்போது, சிராமண தத்துவங்களின் [illegible] பண்பாட்டு அடிக்கட்டுமானத்தில் பழமையான [illegible] அது தமிழ்ப் பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் அதிக [illegible] பெற்றிருந்தமையையும் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

சிராமணச் சிந்தனைகள் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்குள் [illegible]வதற்குச் சாதகமான சூழல்கள் எவ்வாறு ஏற்பட்டன? என்ற [illegible] இங்கு எழுப்புவது பயனுள்ள ஒன்றாகும். அல்லது, [illegible] தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்குள் சிராமணச் சிந்தனைகளை [illegible]? என்ற கேள்வியை எழுப்பலாம். தமிழ் பூமியும், [illegible] பண்பாடும் சிராமணச் சிந்தனைகள் நுழைவிற்கு மிகச் [illegible] சூழல்களை வழங்கியிருந்தன என வரலாற்று சான்றுகள் [illegible]. சமூகப் பண்பாட்டுச் சூழல்களில் பொருந்திய நிலை [illegible] கூறலாம். முதல் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டிற்கு [illegible] கொண்டனவாகவும் விரும்பத்தக்க முறையிலும், [illegible]சிக்கட்டத்திற்குப் பொருத்தமானதாகவும் ஜைன புத்த [illegible] நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். இச் சிந்தனைகளில் தோன்றிய [illegible] பண்பாட்டுக் கருத்துகள் தமிழகத்தின் பண்பாட்டுத் [illegible] பூர்த்தி செய்வதற்குப் பொருத்தமானவையாக [illegible]கின்றன. தமிழ்ச் சமூகத்தில் அன்று தோன்றியிருந்த [illegible] கூறுகளை எதிர்கொள்ள உதவுவனவாகவும் அவை [illegible]கலாம். தமிழ் மண்ணில் நிகழ்ந்த இந்த பண்பாட்டுச் [illegible] அதன் தொடர் விளைவுகள் விரிவாகப் பேசப்பட [illegible]வதாகும்.

[illegible] உலகாயதம், ஜைனம், புத்தம் போன்றன பழந்தமிழ் [illegible] அளவு கடந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. அவை [illegible] அவர்களுடைய மொழி, இலக்கியம், நீதி நெறி, [illegible] போன்றவற்றின் வளங்களை முழுமையாகப் [illegible]டன. சிராமணர்கள் தமிழர்களின் வாழ்விலக் [illegible] முதல் ஆசிரியர்களாக இருந்து எழுதினர். ஒரு [illegible] ஜைன புத்த மதத்தினரால் தமிழ் மண்ணில் [illegible] மாற்றங்கள் தமிழர்களின் பண்பாட்டு அரசியலில் [illegible] துவக்கங்கள் என்பதனை விளங்கிக் கொள்ள முடியும். [illegible] சார்ந்த அரசியல் தமிழ் மண்ணில் சமண [illegible] ஒரு நிரந்தரக் கூறாக, ஓர் அடிப்படையான [illegible] அக்காலத்தில் தீர்மானம் பெற்றது. பிற்காலத்தில் [illegible]வர்களும் ஆங்கிலேயர்களும் அதே வகையான [illegible] அரசியலைப் பின்பற்றும் படியாயிற்று. மொழியை, [illegible]படுத்தும் ஓர் அரசியலாக அது செழுமைப் [illegible] தமிழ் அடையாள அரசியலின் துவக்கம் என்று [illegible]?

ஜைனமும் புத்தமும் முழு அளவில் தத்துவச் சூத்திர[illegible] தமிழுக்கு விட்டுச் செல்லவில்லை. ஆனால் தமிழர்களை [illegible] தத்துவப் பயிற்சிக்கு அவை தூண்டின. சிக்கலான [illegible] கருத்துக்களை வாழ்வியல் சூழல்களோடு பொருத்து[illegible] அவற்றை தினசரி வாழ்க்கைச் செயல்பாடுகளுடன் ([illegible] Existence) இணைப்பதற்கும் அவை பயிற்சி அளித்தன. [illegible] களைத் தினசரி வாழ்வுடன் இணைப்பது என்பது [illegible] உருவான ஒரு நடைமுறையாக இருந்திருக்க [illegible] பெரும்பாலும் மதங்கள் இந்நடைமுறையை [illegible] பயன்படுத்தியுள்ளன. சமணமும் பௌத்தமும் [illegible] சூழல்களில் உருவாக்கிய சில கோட்பாட்டு நிலை[illegible] சூழல்களில் மிதப்படுத்தியிருக்கின்றன அல்லது [illegible] துக்கியிருக்கின்றன. துறவுக் கருத்து அவ்வளவு அமோக[illegible] பண்பாட்டில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. மாறாக [illegible] புத்தமும், முன்பு நாம் சொல்லிய, தமிழரின் ஆதி[illegible] முதல்வாத நிலைப்பாடுகளுடன் இயங்கியல் உறவு [illegible] மறுவரையறை செய்துகொண்டன. இதன் விளைவா[illegible] விசாலமான, செழுமையான அறநெறிக் கருத்து[illegible] பண்பாட்டிற்குக் கொண்டு வருவதில் வெற்றி [illegible] வேள்விச் சடங்கியல் மற்றும் வர்ணாசிரம முறை [illegible] செல்வாக்குக்கு உட்படாத பௌத்த சமண கர்ம[illegible] தமிழ்ப் பண்பாட்டில் அதிக அழுத்தத்துடன் [illegible] சொல், செயல் ஆகிய மூன்று தளங்களிலும் [illegible] கொண்ட வினைகளின் சமூக மற்றும் தனிமனித [illegible] களைப் பற்றி ஜைன பௌத்த அற நூல்கள் [illegible] சிந்தனைகள், தமிழர்களின் ஆதிப் பொருள்முதல்வாத [illegible] ஆகிய இரண்டின் இயங்கியல் தமிழ் மண்ணில் [illegible] அறத்தையும் மானுடப் பொதுநிலைகள் [illegible] விகசிப்புகளையும் உருவாக்கியது. நீண்ட கால [illegible] காரியவாதமும் கொண்ட, ஆனால் அ[illegible] அறவியல் ஒன்று தமிழ் மண்ணில் தழைக்கு[illegible]

பிந்திய சங்க காலத்தில், தமிழ்ச் சிந்தனை [illegible] நோக்கித் திரும்பியது நன்றாக ஆராய[illegible] முக்கியமான பிரச்சனை ஆகும். குறிப்பிட்ட [illegible] தமிழ்ச் சமூகம் தனி மனிதரை மைய[illegible] தொடங்கியது. வர்க்க சமூகச் சூழல்களில் [illegible] வீரன்-கல்விமான், ஒழுக்கமுடையோன் [illegible]

[illegible] அரசன் - விசுவாசமுள்ள குடிமகன் போன்றன மிகக் [illegible] செதுக்கப்பட்டு நிலைபேறுடையனவாக ஆக்கப்பட்ட [illegible]) காலமும் இதுவே ஆகும். குடும்பம், அரசு, குடிமைச் [illegible] ஆகியவற்றுக்கான ஒழுக்கங்களும் சட்டங்களும் கூட [illegible]தான் இயற்றப்பட்டன. தனி மனிதரின் அல்லது ஒரு [illegible] அந்தஸ்து, சமூக உரிமைகள், நன்மதிப்பு அல்லது [illegible] உரிமை இழப்பு ஆகியவை நிலைப்படுத்தப்பட்ட [illegible] இதுவே ஆகும்.

[illegible] புத்தமும் அறநெறி சார்ந்த கருத்துமுதல்வாதம் [illegible] பண்பாட்டில் விதைக்கக் கூடியனவாக இருந்தன [illegible]. ஆனால் தொடக்ககாலச் சங்கப் பாடல்கள் [illegible] தத்துவார்த்த அடிப்படைகளை அவற்றால் [illegible] முடியவில்லை. கீழிருந்து எழுந்த ஆதிப் பொருள் [illegible] அடிப்படைகளும் மேலிருந்து இறங்கிய அறநெறிக் [illegible] வசீகரமான பயன்பாட்டு வாத (Fascinating Prag-[illegible]) இணைவாக்கம் பெற்ற நிகழ்வை இக்காலத்தில் [illegible] பொருள்முதல்வாதமும் ஆன்மீகமும் மத்திமப் [illegible] இயங்கியல்ரீதியாக இணக்கம் பெற்று அறநெறி [illegible]களாகவும் வடிவம் பெறுகின்றன. [illegible] அனுபூத இயலும் பொருள்முதல்வாதமும் [illegible] ஆகும். மேலும் அது தனி மனிதரின் நடத்தை [illegible]களைக் குறிக்கும் ஒரு வட்டாரம் ஆகும். [illegible] அகற்றுதலும்" (Experience and Extinguish) [illegible]திட்டம் குறிப்பிட்ட இக்காலத்தில் தமிழர் [illegible] நாம் கொள்ளமுடியும். வினைகளை [illegible], அதன் மூலமாகவே அவற்றைக் கரைத்து [illegible] அச்சொற்களைப் புரிந்து கொள்ளலாம். சீவக [illegible] தலைவன் ஓர் இளவரசனாக இருந்து [illegible] வளங்களையும் அனுபவித்து, ஏராளமான [illegible] அரசுப் பரப்பை விரிவு செய்து, அதிக [illegible] பெண்களை மணஞ்செய்து, இறுதியாகக் கர்ம [illegible]திலிருந்து விடுபடுவதற்காக துறவறம் [illegible] அக்காப்பியம் கூறுகிறது. உலக வாழ்வு என்பதே [illegible]" என்பதன் அடிப்படையில் ஒருவன் [illegible] முழுமையையும், எக்காரணம் கொண்டும் [illegible] இறுதியில் தானாகவே அனைத்தையும் [illegible] வேண்டும் என்ற வேலைத்திட்டம் இங்கே

உருவாகிறது. இப்போது 'கர்மமும் அதன் பயனும்' [illegible] பண்பாட்டின் இரண்டாவது தத்துவ அடிப்படையாக ([illegible] Substratum) இடம் பெறுகின்றது. எல்லையற்ற இன்ப [illegible] அப்படியே ஆதரிக்கப்பட்டுவிடவில்லை, ஆயின் [illegible] நலன்கள் மறுதலிக்கப்படவும் இல்லை. கோவலன் - [illegible] மீறிய இன்பநாட்டம் கொண்டவன். மணிமேகலை - [illegible] சீவகன் - இல்லறம் மேற்கொண்டு பின்பு துறவறத்[illegible] பட்டவன். முதல் இரண்டு கதாபாத்திரங்களும் ஒன்றை[illegible] நிராகரிப்பவை. மூன்றாவது கதாபாத்திரத்தில் [illegible] இயைபுபடுத்தப்பட்டுள்ளன அல்லது சமரசப்பட்[illegible] வாழ்தலும் துறத்தலும் வாழ்வின் இயற்கை என [illegible] படுகின்றன. வினைப்பயனால் பெறும் உடலைக் [illegible] வாழ்க்கை அனுபவம் பெறுவதும், அதன் மூலம் [illegible] கரைத்து முக்தியை எட்டுவதும் என இரண்டு பகுதிகளாக [illegible] வாழ்க்கை உருவகிக்கப்படுகிறது. முதல் பகுதியில் [illegible] உணர்வுடனான குடும்ப வாழ்வும் இரண்டாவது பகுதியில் [illegible] மேற்கொண்டு வினைகளை உதிர்த்தலும் [illegible] தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இருவகை நெறிகளுக்கிடையில் [illegible] கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

பக்தி: உணர்ச்சிமயமாதலின் மீட்டுருவாக்கம்

கி.மு. 5-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சைவ நாயன்மார்[illegible] வைணவ ஆழ்வார்களாலும் முன்னெடுக்கப்பட்ட பக்தி [illegible] வட இந்தியாவின் வேதச் சிந்தனைகளும் புராணச் சிந்தனை[illegible] மிகப் பெரிய அளவில் தமிழகத்திற்குள் நுழைவை [illegible] நிகழ்வாகும். அவை ஏற்கனவே இங்கு நீண்ட [illegible] செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த சிராமணச் சிந்தனைகளை [illegible] செய்து வெளித்தள்ள முயற்சி செய்தன. அதோடு, [illegible] பக்திச் சிந்தனைகளால் இங்கு உருவாக்கப்பட்டிருந்த [illegible] கோட்பாடுகளும் அப்புறப்படுத்தப்பட்டன. [illegible] அதன் அடிப்படையான தளங்களிலிருந்து அகற்றப்பட[illegible] போனதால் அதனை வேறுவிதமாக எதிர்கொள்ள [illegible] கருத்து அறிமுகமாகியது. எனவே, உருக்கமான உணர்ச்சி[illegible] இறை பக்தியின் மூலம் இறையருளைப் பெறுவது [illegible] சைவ, வைணவப் பின்பற்றாளர்களால் புதிதாக [illegible] வைக்கப்பட்டது.

[illegible]லில் பக்தி தென்னிந்திய மரபாகக் கொண்டாடப்பட்டது. [illegible]ய உணர்ச்சிகளைப் பற்றிப் பிடிக்கும் ஆற்றல் பிரம்மாண்ட[illegible] ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்களின் தெய்வீகப் பாடல்களில் [illegible] புராணச் சான்றுகள் இருந்த போதிலும் தென்னிந்திய [illegible] இசைப்பண்பு கொண்டதாகக் காணப்பட்டது. அதே [illegible] வட இந்திய பக்தி, மிக அடிப்படையாகப் புராணக் [illegible]துடன் காணப்பட்டது. உணர்ச்சிவயப்பட்ட மன[illegible] பொருந்துவதாகவும் கூட்டு வழிபாட்டிற்கு ஏற்றதாகவும் [illegible] இருக்கமுடியும் என்பது நோக்கத்தக்கதாகும். கதை [illegible] வருணனை முறை தன்னிலிருந்து பிரிக்க முடியாத [illegible] உள்ளீடாகக் கால அளவையைக் கொண்டதாக உள்ளது. [illegible]பட்ட இசை வடிவம் காலவரிசையைத் தன்னில் மிக [illegible] மறைத்தே வைத்துள்ளது. இசை வடிவம் உடனடி[illegible] மறைபொருட்தன்மை கொண்டதாகவும் [illegible]றது. உருக்கமான இசை வடிவம் பக்தியிலுள்ள [illegible] ஏதோ ஒரு சக்தியை வெளிப்படுத்தவல்லதாக உள்ளது. [illegible] அது இசையில் ஈடுபடுவோரிடையில் ஒரு கூட்டு [illegible] உருவாக்குகிறது. தமிழ்ச் சொற்களான இசை, இசைவு [illegible] பொதுவாக சம்மதம் என்ற பொருளைக் குறிப்பதாக [illegible] தமிழ் சைவர்களும் வைணவர்களும் அவர்களுடைய பக்தி [illegible] சாதி வேறுபாடுகளற்ற ஒரு சமய இணைப்பை வெற்றிகர[illegible]ளில் உருவாக்கியதாகக் கோரி வருகின்றனர். தமிழ் [illegible] சாதி அமைப்பு குறித்த விமர்சனங்களில் சைவத்தைக் [illegible] அதிகமாக முன்னெடுத்துச் செல்கிறது. எப்படி இருந்த [illegible]யாக மதக் (ஒன்றுபட்ட மதத்தை உருவாக்குதல்) [illegible] சமூக (சாதிகளின் இருப்பு) கேள்விக்கும் இடையிலான [illegible] பெரிதாக எந்தத் தீர்வையும் கொண்டிருக்கவில்லை. [illegible] தமிழ் பக்தி, சாதி இல்லாத ஒரு சமூக அமைப்பை [illegible]யில் படு தோல்வியைத் தழுவியுள்ளது. பக்தியின் [illegible] ஒன்றுபடுத்தும் முயற்சியை சாதி தோற்கடித்து [illegible]

[illegible] வெளிப்படும் உணர்ச்சிமயப்பட்ட பண்பில் ஆதிப் [illegible] அடிப்படை தொடர்ந்து தொழில்படுகிறது. [illegible] தூய அறம், கர்மக் கோட்பாட்டின் [illegible], சமண பௌத்தத்தின் துறவுக் கோட்பாடு [illegible]டும்போது இது நன்கு வெளிப்படுகிறது. [illegible] மேலும் மேலும் கருத்துமுதல்வாதமாக

இறுகிப்போன சூழல்களில், பூர்வீகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் [illegible]
பொருள்முதல்வாதத்தை மீட்டுக் கொணரும் பணியில் [illegible]
ஈடுபட்டிருக்கிறது. தமிழ் சைவத்தினுள் வினைக் கோட்பா[illegible]
பக்தி உணர்வுக்கும் இடையிலான உறவு இங்குச் சொ[illegible]
வேண்டும். குறிப்பிட்ட இக்காலத்திற்குள் தமிழ்ப் பண்பா[illegible]
இரண்டாம் தத்துவார்த்த அடிப்படையாக ஆகிவிட்[illegible]
கோட்பாட்டைத் தமிழ் பக்தியால் இடப்பெயர்ச்சி செ[illegible]
இயலாமல் போய்விட்டது. வினைக் கோட்பாட்டை [illegible]
கோட்பாட்டால் மாற்றியமைக்க இயலாமல் போய்வி[illegible]
வினைக் கோட்பாட்டைக் கண்காணிக்கும் சக்தியாக [illegible]
சித்தரிக்க முனைகிறது. கடவுளால் வினையின் [illegible]
இல்லாமல் ஆக்க முடியாது. சைவத்தின் சமயக் [illegible]
வாதத்தால் ஜைன பௌத்தத்தால் உருவாக்கப்பட்[illegible]
கோட்பாட்டை அழிக்கமுடியவில்லை. "வினைகள் [illegible]
பிறகுதான்" என்பதே சைவ சமயத்தின் நிலைப்பா[illegible]
மீண்டும், மேலிருந்து கருத்துமுதல்வாதம், கீழிருந்து [illegible]
முதல்வாதம் என்ற நிலையையே சந்திக்கின்றோம்.

சைவ சித்தாந்தம்: ஒரு முக்கியமான வளர்ச்சி

கி.பி. முதல் ஆயிரம் முடியும் தறுவாயை [illegible]
தமிழர் தத்துவச் சிந்தனை தன்னை மிகச் சிறப்பாக [illegible]
வடிவில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டது. அ[illegible]
வளர்ச்சியடைந்த தத்துவமாகச் சைவ சித்தாந்தம் [illegible]
முழுமையானது, வளர்ச்சியடைந்தது நான் கூறுவ[illegible]
இல்லாமலில்லை. அது நிலஉடைமைச் சமூகத்தின் [illegible]
தத்துவமாகக் காட்சியளிக்கிறது. சைவ சித்தாந்த[illegible]
வளர்ச்சியடைந்த நில உடைமைச் சமூகத்தின் தனி[illegible]
ality) முழுமையான தத்துவார்த்த அங்கீகார[illegible]
சித்தாந்தத்தில் விரிவாகப் பேசப்படும் 'ஆணவம்' [illegible]
நாம் மேலே குறிப்பிட்ட செய்தியை மெய்ப்பி[illegible]
என்பது, அணுத்தன்மை கொண்ட தனிமனித[illegible]
வடிவம் தனிமனிதவாதம். ஆணவம் உயிரை[illegible]
அகலாமல் அதன் உடனிருக்கும் பண்பு என [illegible]
கூறப்படுகிறது. சைவ சித்தாந்தத்தின் மூன்று [illegible]
பதி, பசு, பாசம் ஆகியவற்றில் ஒன்றாக [illegible]
இறைவனோடும் சமநிலையில் வைத்து "அ[illegible]
எண்ணப்படுவதாக ஆணவம் குறிக்கப்படுகிறது. [illegible]

[illegible] ஆகிய மும்மலங்களும் சேர்ந்து பாசம் என்ற சொல்லால்
[illegible]படுகின்றன. இம்மூன்று மலங்களில் மூலமலம் என்ற
[illegible] இடத்தை ஆணவம் பெறுகிறது. இந்தியத் தத்துவங்
[illegible] எந்த ஒரு தத்துவமும் ஆணவம் அல்லது "நான் எனது"
[illegible] உணர்வுக்கு இத்தனை முதன்மை வழங்கியது கிடையாது.
[illegible] இந்தியாவின் பூர்வீக நாத்திக, ஆஸ்திகத் தத்துவங்களுக்கு
[illegible]த்திற்குப் பிறகே தோன்றிய சைவ சித்தாந்தம்,
[illegible] வரலாற்றில் நின்று நீடித்த நில உடைமைச்
[illegible]த்தின் வளர்ந்த அனுபவங்களைப் பெற்று அந்த அனுபவங்
[illegible] வழியாக ஆணவம் என்ற கருத்தாக்கத்தை அழுத்தமாக
[illegible]ள்ளது.

[illegible] சித்தாந்தத்தின் விடுதலைக் கோட்பாடு உலகை மாயை
[illegible] கானல் நீர் எனவோ கூறி அவ்வுலகை மறுக்க வேண்டும்
[illegible]கவில்லை. அது உலகின் உண்மைத்தன்மையை
[illegible]வில்லை. மாறாக, சைவ சித்தாந்தம் விடுதலை அல்லது
[illegible] பாதையில் உலகையும் உலக வாழ்வையும் அவசியமான
[illegible] இணைத்துக் கொள்கிறது. இறைவன், உயிர்களின்
[illegible] இரக்கத்தின் காரணமாக உலகைப் படைத்தார். அது
[illegible] படைக்கப்பட்டது. உயிர்கள் உலகில் வாழ்ந்து
[illegible]ந்து. பின் இறைவனை நாடிச் சென்று விடுதலை
[illegible] உலகில் பிறப்பதும் வாழ்வதும் உயிரின்
[illegible] எனவே அது தவிர்க்க முடியாதது. உயிர் அதுவே
[illegible] வாழ்ந்து அனுபவித்து, பின் உலகிலிருந்து விலகி
[illegible] அடைகிறது. சைவ சித்தாந்தம் முன்வைக்கும்
[illegible] பாதையை உயிரின் நிகழ்வியல் பாதை (Phenom-
[illegible]) என அழைக்கலாம். அது இரண்டு கட்டங்களாக
[illegible] உலக வாழ்வை வாழ்ந்து அனுபவப்படுவது.
[illegible] உலக வாழ்வில் சலிப்புற்று இறைவனை
[illegible] நாடுவது. சைவ சித்தாந்தம் எடுத்த எடுப்பிலேயே
[illegible] அறிவித்து விட்டு, பிரம்மத்தைத் தேடிப்போ!
[illegible] சைவ சித்தாந்தத்தின் வழி ஒரு சுற்று வழி.
[illegible] வாழ்ந்து அனுபவித்து, பின்னர் இயல்பாக அதை
[illegible] செல்லுவது. மீண்டும் இது, கீழிருந்து
[illegible]தமும், மேலிருந்து கருத்துமுதல்வாதமும்
[illegible] வாழ்க்கைக்கு ஒரு நியாயம், உலகியல்
[illegible], நேர்க் காட்சி உலகுக்கு ஓர் அங்கீகாரம்
[illegible] சைவ சித்தாந்தத்தின் பலமான புள்ளிகள்.

இறைவன் உலகைப் படைத்ததே உயிர்கள் உலகில் அனு[illegible] வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். உயிர்கள் தமது வினை[illegible] கரைப்பதே அப்படியான உலக வாழ்வில் தான். வினை[illegible] கரைக்காமல் அப்படியே விட்டு விட முடியாது. அவற்றைக் [illegible] ஓர் உலகு வேண்டும். வினைகள் தொழில்படும் பரப்பே [illegible] உலகும். ஒருவர் கீழிறங்கிச் செல்லாமல் மேலே ஏறி[illegible] முடியாது. மலத்தை மலத்தால்தான் அகற்ற வேண்டும் [illegible] சைவ சித்தாந்தம். வினைகள் தொழில்படும் உலகே [illegible] ஆன்மீக உலகுக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. அனுப[illegible] அகற்றலும் (Experience and Extinguish) என்ற பழைய [illegible] இங்கும் வேலை செய்கிறது.

பொருளுலகு உண்மையானது என்பதை நியாய[illegible] சித்தாந்தம் சக்திக் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்துகிறது. [illegible] அருளுக்குச் சொந்தமானவள். அவளது அருளே [illegible] படைக்கிறது. உலகியலில் அவளது ஆட்சியே நடை[illegible] இச்சை, ஞானம், கிரியை என்ற மூன்று உலகியல் இயக்[illegible] அவளே சொந்தக்காரி. சக்தி மாயை என்றும் அழை[illegible] மகாமாயை, மகமாயி, அவள் சைவ சித்தாந்தத்தில் ஒரு [illegible] கருத்தாக்கம். சைவத்தால் முழுதும் வெற்றிகொள்[illegible] சுயமான கருத்தாக்கமாகவே சக்திக் கோட்பாடு நிற்கிற[illegible]

சைவ சித்தாந்தம் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் [illegible] தத்துவார்த்த சாதனைகளைத் தனதாக்கிக் கொள்கிறது. [illegible] ஜைனம், பௌத்தம், தாந்திரிகம் போன்ற [illegible] தத்துவங்களை சைவ சித்தாந்தம் உள்வாங்கி[illegible] அவற்றிலிருந்து அது முன் செல்கிறது. பிரகிருதி [illegible] சாங்கிய பரிணாமம், சமணத்தின் அனேகாந்த [illegible] வினைக் கோட்பாடும், பௌத்தத்தின் [illegible] மிதப்படுத்தப்பட்டு ஆணவ மலம் பற்றிய [illegible] வெல்லாம் மிக நெகிழ்வாக சைவத் தத்துவத்[illegible] படுத்தப்பட்டுள்ளன. சித்தாந்த சைவம் சென்று [illegible] நிலைப்பாடுகளில் பொருள்முதல்வாதக் கூறு[illegible] கருத்துமுதல்வாதக் கூறுகளும் உள்ளன. [illegible] இணைவாக்கத்தில் அது ஈடுபடுகிறது.

சைவ சித்தாந்தம் ஒரு முழுமையடை[illegible] சமூகத் தத்துவம். சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை [illegible] கருத்தாக்கங்களாக உருமாற்றி உட்செரித்துக் [illegible]

[illegible] கிரியை, யோகம், ஞானம் அல்லது சாலோகம், சாமீப்பியம், [illegible] சாயுச்சியம் என்பது போன்ற நால்வகைப் பிரிவுகள் சமூகப் [illegible] குறிப்பிடாமல் இல்லை. சமூக வகைப்படுத்தல் [illegible] கருத்தாக்கங்களின் வகைப்படுத்தலாக உருமாற்றம் [illegible] பரிபக்குவம் என்ற மற்றொரு கருத்தாக்கமும் [illegible] சொல்லத்தக்கது. ஆன்மீகத் தளத்தில் கூட சமத்துவம் [illegible] என்பதையும் படிநிலை வளர்ச்சி மட்டுமே சாத்தியம் [illegible] அக்கருத்தாக்கம் வலியுறுத்துகிறது.

[illegible] சூழல்களில் தமிழ் அடையாள [illegible] த்தின் தத்துவார்த்த விளைவுகள்

[illegible] குறிப்பிட்டுள்ளபடி, கீழிருந்து பொருள் [illegible] மேலிருந்து கருத்துமுதல்வாதம் ஆகியவற்றின் [illegible] வெவ்வேறு வரலாற்றுக் காலக் கட்டங்களில் [illegible] விளைவுகளை ஏற்படுத்து கின்றன. அவற்றின் சமூக [illegible] வேறு வேறானவை. இருப்பினும் வரலாற்று [illegible] தாண்டி தமிழ்ப் பண்பாட்டு அடையாளத்தின் தத்து [illegible] பாடாக அது விளங்குகிறது எனக் கூறலாம்.

[illegible] சூழல்களில், மீண்டும் தமிழரின் தத்துவார்த்த [illegible] சில குறிப்பிடத்தக்க மாறுபாடுகளுடன் தன்னை [illegible] முனைந்துள்ளது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் [illegible] 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் தமிழர்கள் [illegible] மரபுகளை மீள்பார்வைக்கு உள்ளாக்கி தமிழ் [illegible] மறுவரையறை செய்ய முன்வந்து உள்ளனர். [illegible] தீவிரமான தாக்கத்தின் ஊடாகத் தமிழர்கள் [illegible] முனைந்தனர் என்ற செய்தி, பண்பாட்டுக் [illegible] தமிழர்களின் தன்னம்பிக்கையை, சுயமரியாதை [illegible] டுகிறது எனலாம். இன்னொருபுறம், [illegible] என்ற நிகழ்வுப் போக்கைத் தமிழ்ச் சமூகம் [illegible] கொண்டது என்பதையும் குறிப்பிட்டாக [illegible] தன்னம்பிக்கை, நவீனமயமாக்கம் என்ற [illegible] நடுவிலான இயங்கியல் பலபடித்தான [illegible] டுள்ளது. வேறுவார்த்தைகளில் [illegible] நாகரிகத்தை எதிர் கொள்ளுவதிலும் [illegible] கொள்ளுவதிலும் பலவகையான [illegible] எனலாம். காலனியச் சூழலில் மேலெழுந்த [illegible] வெவ்வேறு விதமாக மேற்படி

இயங்கியலில் தொழில்பட்டன. தமக்குள் அவை போட்டி [illegible] ஈடுபட்டன.

குறைந்தபட்சம் மூன்று வகையான சமூகப் [illegible] எடுத்துரைப்புகளை நாம் அச்சந்தர்ப்பத்தில் அடையா[illegible] முடிகிறது. சைவச் சார்பு கொண்ட தமிழ் [illegible] உருவாக்கத்தை முதல் வகைப்பட்டதாகச் சொல்லவேண்[illegible] அணியினர், தமிழ் அடையாளத்தைச் சைவ மரபு [illegible] தாகவே அடையாளப்படுத்தினர். இலங்கையிலிருந்து [illegible] நாவலர், மனோன்மணியம் சுந்தரம்பிள்ளை, மறைமலை [illegible] ஆகியோர் இவ்வகைப் போக்கின் துடியான பிரதிநிதி[illegible] சைவ சித்தாந்தத் தத்துவம் கீழிருந்து உலகியலுக்கு [illegible] என்ற உண்மையை நவீன சைவ சித்தாந்தவாதிகள் [illegible] தத்துவங்களான நேர்க்காட்சிவாதம், பயன்பாட்டு[illegible] வாதம் ஆகியவற்றோடு இயைபுபடுத்த முனைந்[illegible] சித்தாந்தத்திற்குள் தென்படும் உலகியல் பரப்பி[illegible] மேற்கத்திய விஞ்ஞானங்கள், உலகியல் விளக்கங்கள் [illegible] வேகவேகமாக உள்வாங்கப்பட்டன. நேர்க்காட்சி [illegible] அறிவை ஒருபுறம் உள்வாங்குதலும் இன்னொருபுறம் [illegible] ஞானத்தை ஆகப்பெரிதான மிகை அறிவாக முன்[illegible] இரட்டைத் தருக்கவியலைச் சைவ சித்தாந்திகள் [illegible]

இரண்டாவது வகைப்பட்ட நவீன போக்காக [illegible] இயக்கத்தாரைச் சொல்ல வேண்டும். இவர்களில் [illegible] வடிவில் சித்தாந்த சைவத்தோடு தொடர்புகளைக் [illegible] போதிலும், தமிழ் மொழி, சங்கத் தமிழ் மரபு, [illegible] என்ற திசைவழியைக் குறித்து நின்றனர். தமிழ்ப் [illegible] நேர்மையாகத் தோண்டித் துருவி ஆய்வு செய்[illegible] அணியினர் இவ்வகையில் உருவாயினர் என்பது [illegible]

தலித்திய, மார்க்சிய வட்டாரங்களில் [illegible] பண்பாட்டுத் தேடல் இங்கு மூன்றாவதாகக் குறி[illegible] அயோத்திதாச பண்டிதர், சிங்காரவேலர், ஜீவா, [illegible] வரிசை நீளும். தமிழ்ப் பண்பாட்டை உழைக்கும் [illegible] மக்கள், சிறுபான்மையோர், பெண்கள், பழங்குடி[illegible] என்பன போன்ற புள்ளிகளிலிருந்து தொடங்க [illegible] இவ்வணியினரின் நிலைப்பாடாகும். இவ் அணியின[illegible] தனித்தனியாக எடுத்து நோக்கின், ஒவ்வொரு [illegible] வித்தியாசமான சில கோணங்களிலிருந்து தமிழ் [illegible]

[illegible]ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அயோத்திதாச [illegible] பூர்வ பௌத்த நோக்கிலிருந்து தமிழ்ப் பண்பாட்டை [illegible], ஜீவா, தமிழ் இலக்கியங்களையே உழைக்கும் மக்களின் [illegible] மறுவாசிப்புக் குள்ளாக்குவார். பேராசிரியர் நா.வா [illegible]வியலின் நோக்கில் பண்பாட்டை விமர்சிப்பார்.

[illegible] தமிழில் இவ்வாறாக வெவ்வேறு அணுகுமுறைகள் [illegible]டு வருகின்றன. சைவ அணி நில உடைமைச் சமூகத்தின் [illegible] கூறுகளைத் தக்கவைக்க முனைந்து வருகிறது. திராவிட [illegible] சமயச் சார்பற்ற புனைவியல் பண்புகள் கொண்ட [illegible] செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. தலித் மற்றும் [illegible] அணியினரிடையில் விமர்சனச் சொல்லாடல்கள் [illegible]ன்று வருகின்றன. இவ்வாறாக நவீனச் சூழல்களில் [illegible]ளம் கடுமையான விவாதங்களுக்குரிய பொருளாக [illegible] அப்படித்தான் இருக்க முடியும். இந்த விவாதங்கள் [illegible] தன்மை கொண்ட விளைவுகளை ஏற்படுத்த முடியும் [illegible] எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது.

2

தலைவர்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட சமூகம்: புறநானூறு – குறுந்தொகை – பத்துப்பாட்டு

புறநானூறு

[illegible] செய்திகளிலிருந்து இக்கட்டுரையைத் [illegible] எனக் கருதுகிறேன். நான் தமிழ்ப் பேராசிரியன் [illegible] ஆசிரியன். கடந்த 20-25 வருடங்களாக [illegible] ஐரோப்பியத் தத்துவம், இந்தியத் தத்துவம் ஆகியவை [illegible]. இதே காலத்தில் தமிழ் இலக்கியங்களைப் [illegible] தத்துவ நிலைப்பாடுகளைப் புரிந்து கொள்ள [illegible] ஆசையோடும் இருந்து வருகிறேன். ஆயின் [illegible] இலக்கியங்கள் இன்னும் எனக்குப் பிடிபடாதவையாகவே [illegible]. அதற்கான காரணங்கள் இரண்டு: [illegible] பழந்தமிழ் செய்யுட்களைப் படித்துப் பொருள் [illegible] பயிற்சி இன்மை. இரண்டாவது காரணம், [illegible] சிக்கலானது. தத்துவம் எனில் அது கடைசிப் [illegible] அறுதி உண்மைகளை எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்ற [illegible] சில எடுத்துக்காட்டுகளை இங்குச் சொல்லியாக [illegible] இறைத் தத்துவங்களில் இறைவனே உலகைப் [illegible] அனைத்தையும் நிர்வகிப்பவன். எனவே இறைவன் [illegible], நிரந்தரப் பொருள். இதற்கு எதிரான [illegible] இயற்கையே கடைசிப்பொருளாகச் சொல்லப்படும். [illegible] இயற்கையின் பஞ்ச பூதங்கள் அல்லது அணுக்கள் [illegible] கொள்ளப்படும். இறைவனையோ இயற்கைப் [illegible] ஏற்காமல் மனித மனம் அல்லது ஆன்மாவை [illegible] கொள்வோரும் உண்டு. இவ்வாறாக, [illegible] இயற்கை, ஆன்மா என்ற அறுதிப் பொருட்களில் [illegible] அல்லது இரண்டை முதற்பொருட்களாகக் [illegible] பெரும்பாலான தத்துவங்கள் அமைந்துள்ளன.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பயிலும் போது [illegible] மேற்குறித்த வகையிலான அறுதிப் பொருட்கள் எனக்குக் [illegible] கிடைக்கவில்லை. இது எனது புரிதலில் உள்ள [illegible] இலக்கியத்திற்கும் தத்துவத்திற்கும் உள்ள இடைவெளியா? [illegible] கேள்விகளோடே நான் ஓடிக் கொண்டிருந்தேன். ஆயின் [illegible] கொஞ்ச நாட்களாக தமிழின் பழைய இலக்கிய[illegible] ஒருவகையாக நுழைந்துவிடலாம் என்பது போல சில [illegible] தென்படுகின்றன. இங்கு அவற்றில் ஒரு சிலவற்றை[illegible] பேசிவிடுவது நல்லது எனத் தோன்றுகிறது.

தத்துவமல்ல தகவுகள்

கடைசிப்பொருட்கள் பற்றிய தத்துவத்திற்கு [illegible] Ontology (Theory of Being) என்று பெயர். தமிழில் அதற்[illegible] யாக இருப்பியல் அல்லது மெய்யியல் என்ற [illegible] சொல்லலாம். கடைசி கடைசியாக எது இருக்கிறது ([illegible] எது உண்மை)? என்ற கேள்விக்கு அது பதில் சொல்லு[illegible] தத்துவத்தில் மெய்யியல் அல்லது இருப்பியல் தவிர [illegible] துறையும் உள்ளது. ஆங்கிலத்தில் அதனை Axiology [illegible] சமூகத் தகவுகள் அல்லது சமூக மதிப்புகள் (Theory of Value[illegible] கல்வியே அது. மானுடத் தகவுகள் அல்லது மானுட [illegible] பற்றியது இது என்றும் கூறலாம். ஒரு சமூகத்தின் [illegible] மானுடக் கூட்டத்தின் வாழ்விற்கு எந்தெந்த தகவுகள் [illegible] (Axis) விளங்குகின்றனவோ அவற்றை இத்துறை [illegible] பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் தத்துவம் பற்றிய எனது [illegible] வெகுநாளாக இருப்பியலை அல்லது மெய்யியலைத் [illegible] கொண்டிருந்திருக்கிறேன். ஆயின் உண்மையில் பழந்[illegible] யங்கள் இருப்பியலைப் பற்றி அதிகம் அக்கறை [illegible] அவை தாம் பிறந்த சமூகத்திற்கான தகவுகளை உற்பத்[illegible] தான் அதிக அக்கறை காட்டியிருந்திருக்கின்றன. [illegible] நான் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் குறித்த ஒரு தத்துவக் [illegible] முன்வைக்கின்றேன். இக்கட்டுரையில் புறநானூற்றுப் [illegible] முன்னிறுத்தி இக்கருதுகோளை எடுத்துக்காட்டுக[illegible] கவும் முயலுகின்றேன்.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி சங்க இலக்கியங்களை "[illegible] கவிதை" என வரையறுத்தபோது, சங்க இலக்கியங்களில் [illegible] புகழ் போன்ற, அரசு அமைப்பு தோன்றிய மாறுபடு [illegible]

[illegible] Period) சொந்தமான, சமூகத் தகவுகள் உற்பத்தி செய்யப் [illegible] என்றே கருதினார். தமிழ் மண்ணில் அரசு அமைப்பு [illegible] மாறுபடு காலம் பற்றியே நாமும் முதலில் பேசத் [illegible] கிறோம். குறிப்பிட்ட அந்த மாறுபடு காலமே தகவுகள் [illegible] தத்துவம் தோன்றுவதற்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது [illegible] வாதிடப்படுகிறது.

[illegible] புராதன இனக் குழுக்கள் உடைபட்டு அரசுகள் [illegible] சிக்கலான நீண்ட நெடியக் காலப்பரப்பின்போது [illegible] சமூகத் தகவுகளைப் புறநானூறு விரியப் பேசுகிறது. சீறூர் [illegible] வீழ்ந்துபட்டு பெருவேந்தர்கள் உருவாகிய காலத்தின் [illegible] புறநானூற்றுப் பாடல்களில் மிக அற்புதமாகப் [illegible]

[illegible] பன்னர் ஆயினும், எம் வயின்
[illegible] அறிந்து ஒழுகும் பண்பினோரே (புறம்:197)

[illegible] தலைவர்கள் பாராட்டப்படுகின்றனர். "புரவலர் [illegible] இரவலர்க்கு அருகாது ஈயும் வண்மை, [illegible] ஓம்பும் ஊரே" என "சில்குடிச் சீறூர்" [illegible] பாராட்டப்படுகிறது. இதற்கு மாறாக, தேர், களிறு, [illegible] ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பினும், "ஒண் பூண் [illegible] செல்வம் வியத்தலோ இலமே" (புறம்:197) [illegible] குறிக்கப்படுகின்றனர். வேந்தர்களிடம் பாடு [illegible] பண்பில்லை என்பதைச் சில பாடல்கள் எடுத்துக் [illegible] "முற்றிய திருவின் மூவர் ஆயினும், பெட்பின்றி [illegible] லமே" (புறம்:205) என்கிறார் ஒரு புலவர்.

[illegible] இனக்குழுக்களின் தலைவர்களாக இருந்த சீறூர் [illegible] போது பழங்குடிச் சமூகத்தின் குழுமப் பொருளா [illegible] போனது. அதிகமோ, குறைவோ, கிடைத் [illegible] பழங்குடி வாழ்வு சரிந்து சமூகத்தின் ஒரு [illegible] பசி, பட்டினி ஆகியவை தோன்றியமை [illegible] பதிவாகியுள்ளது. "இரவலர் இன்மை" [illegible] குடி" (புறம்:35), "இல்லோர் கையற" (புறம்:55), [illegible] யாழே; மெய்யது, புரவலர் இன்மையின் [illegible] வேற்று இழை நுழைந்த வேர் நனை சிதாஅர் [illegible]!" (புறம்:69), "பசந்த மேனியோடு படர் [illegible] கொண்ட பல்குறுமாக்கள் பிசைந்து தின, [illegible] பெரிது அழிந்து, குப்பைக் கீரை கொய்கண்

அகைத்த முற்றா இளந்தளிர் கொய்து கொண்டு, [illegible] உலையாக ஏற்றி, மோர் இன்று, அவிழ்ப்பதம் மறந்து, [illegible] மிசைந்து, மாசொடு குறைந்த உடுக்கையள்" (புறம்:159), "[illegible] திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை", "பால் இல் வறு முலை [illegible] பெறாஅன், கூழும் சோறும் கடைஇ, ஊழின் உள் இல் [illegible] திறந்து, அழக்கண்டு" (புறம்:160) போன்ற பல பா[illegible] அக்காலத்திய வறுமையின் கொடூரங்களை எடுத்துச் [illegible]

சீறூர் மன்னர்களால் பெரிதும் பேணப்பட்ட பாணர், [illegible] விறலியர் ஆகியோர் அடுத்து வந்த காலத்தில் தமது [illegible] பாதுகாப்பையும் சமூக அந்தஸ்தையும் இழந்து வறிய[illegible] இனக்குழும உறவுகள் உடைபட்ட காலத்திய பொது[illegible] நிலையாக இது இருந்த போதிலும் பாணர், கூத்தர், [illegible] வகைப்பட்ட புலவரின் வறுமை நிலையாகவே புறநானூற்[illegible] பதிவாகியுள்ளது. இனக்குழுமங்களில் பாணரும் [illegible] விறலியரும் "இயல்பாகவே" சமூகத்தால் பாதுகாக்கப்[illegible] ஆயின் உடைமைச் சமூகம் தோன்றியபோது அப்பாது[illegible] அவர்கள் இழந்தனர். சீறூர் மன்னரோடு [illegible] பகிர்ந்துண்ட காலம் பழைய காலமாகப் போய்விட்[illegible] "அன்பு கண் மாறிய அறன் இல் காட்சி" (புறம்:210) [illegible] புலவர் சுட்டுகிறார். புதிய செல்வர் "தொன்மை [illegible] தொடர்பு அறியலரே" (புறம்:165) என்கிறார் மற்[illegible] ஆயின் இழந்த உலகைப் புலவர்கள் புதிய சூழல்[illegible] கொணர முயற்சிக்கின்றனர். பகிர்ந்துண்ட [illegible] அவர்களால் திரும்பத் திரும்ப புறநானூற்றுப் பா[illegible] பேசப்படுகின்றது. பழைய வாழ்க்கை உடைபட்[illegible] புலவர்கள் விரக்தியுடன் பதிவு செய்கின்றனர். "சிறிய க[illegible] எமக்கு ஈயும் மன்னே! பெரிய கட் பெறினே, [illegible] மகிழ்ந்து உண்ணும் மன்னே...! இனி, பாடுநர்[illegible] பாடுநருக்கு ஒன்று ஈகுநரும் இல்லை" (புறம்:235) [illegible] மறைந்த போது அவ்வையார் பாடுகிறார். [illegible] படையெடுப்பால் மன்னன் ஒருவனின் சீறூர் அழிந்[illegible] கீழ்க்காணும் பாடல் காட்சிப்படுத்துகிறது:

களிறு அணைப்பக் கலங்கின், காஅ;
தேர் ஓடத் துகள் கெழுமின், தெருவு;
மா மறுகலின் மயக்குற்றன, வழி;
[illegible] கழாஅலின், துறை கலக்குற்றன;
[illegible] மறவர் இறை கூர்தலின்,
[illegible] மலிந்து நிலன் நெளிய,
[illegible] பலரே, வம்ப வேந்தர்,   (புறம்:345).

[illegible] வேந்தர் என்பதற்கு உரையாசிரியர்கள் புதிய அரசர் எனப் [illegible] தருகின்றனர். ஆயின் வேந்தர்கள் அழிவைச் சுமந்து [illegible] என்ற எதிர்மறைப் பொருள் வம்ப வேந்தர் என்ற சொல்லில் [illegible] தெரிகிறது.

[illegible] புறநானூற்றுப் பாடல்களில் பேசப்படும் நிலையாமைக் [illegible] புராதன இனக்குழும வாழ்வில் விளைந்த [illegible]களாலேயே தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும். "தேய்தல் [illegible] பெருகல் உண்மையும், மாய்தல் உண்மையும், பிறத்தல் [illegible]" (புறம்:27) என ஒரு பாடல் நிலையாமையையே முழு[illegible] சொல்லுகிறது.

[illegible] உடுத்த இப்பெருங்கண் மாநிலம்
[illegible] நடுவணது இடைபிறர்க் கின்றி,
[illegible] ஆண்ட ஏமங் காவலர்
[illegible] மணலினும் பலரே; சுடு பிணக்
[illegible] ஆகப் போகி, தம்தம்
[illegible]கொளச் சென்று மாய்ந்தனரே;
[illegible] நீயும் கேண்மதி அத்தை! வீயாது
[illegible] நின்ற உயிரும் இல்லை;
[illegible] உண்மை மாயமோ அன்றே   (புறம்:363)

[illegible] பாடல் கூறுகிறது.

[illegible] உலகை ஒப்பிட்டு, புகழ் முதலான தகவுகளே [illegible] என்ற வாதம் வளர்க்கப்படுகிறது. "இவண் இசை [illegible] அல்லது, அவணது உயர்நிலை உலகத்து உறையுள் [illegible] (புறம்:50), "பொது மீக்கூற்றத்து நாடு கிழவோயே" [illegible] போன்ற வரிகள் தகவுகளின் முதன்மையை [illegible]கின்றன. மீக்கூற்றம் என்ற சொல்லுக்கு புகழ் என [illegible] பொருள் தருகின்றனர். ஆயின் நேரடிப் [illegible] அது மரணத்தை வென்று நிற்பது எனப் பொருள் [illegible]ரின் பொறுத்தல், சூழ்ச்சி, வலி, தெறல், அளி [illegible] "ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கைபோல" [illegible] கொண்டவை என புறநானூற்றின் இரண்டாம் பாடல்

விளக்குகிறது. "பாஅல் புளிப்பினும், பகல் இருளினும்" [illegible] இயற்கைச் செயல்களே மாறுபடினும் நீ நடுக்கின்றி வாழ்வாய் [illegible] வேந்தன் ஒருவன் பாராட்டப்படுகின்றான் (புறம்:2). "[illegible] பெயரினும், நின் சொல் பெயரல்" (புறம்:3) என மற்றொரு [illegible] பாராட்டப்படுகிறான். பொருட்சக்திகளை விட, இறைச் சக்தி[illegible] விட தகவுகள் வலிமையானவை என்ற கருத்து வலியுறுத்தப் படுகிறது.

சீறூர் மன்னர்/வேந்தர், இனக்குழுக்கள்/அரசின் தோற்றம் [illegible] எதிர்வுகள் புறநானூற்றில் வலுவாகத் தொழில்படுகின்றன. [illegible] எதிர்வுகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் வடநாட்டில் [illegible] தோன்றிய காலத்திய எதிர்வுகளை ஒத்திருக்கின்றன. [illegible] எதிர்வுகளின் ஊடாகத் தோன்றிய பௌத்தம் வட [illegible] சூழல்களில் தகவுகளின் தத்துவமாகவே தோன்றியது [illegible] இறைவன், இயற்கை, ஆன்மா போன்ற அறுதிப் பொருட்[illegible] அலட்சியம் செய்தது என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்க [illegible] விளங்குகின்றன.

தகவுகளின் உலகம் இயற்கை உலகமோ, இறை உலக[illegible] அல்ல. இயற்கை/இறைவன் என்ற விலகிய எதிர்வுகளை [illegible] அங்கீகரிக்காது. அது மானுட உலகம்; பண்பாட்டு உலகம் [illegible] உலகம் எனும் போதும் அது தனிமனித உலகம் அல்ல, [illegible] தொடர்புகள் முதன்மையிடம் வகிக்கும் குழும உலகம். [illegible] தனிமனிதன் போதுமான அளவு உறுதிப்பட்ட [illegible] தோன்றுகிறானோ அங்கேதான் சட உலகம்/இறை உலகம் [illegible] இரட்டை நிலையும் தோன்ற முடியும். தகவுகளின் [illegible] பண்பு யாதெனில், அவற்றில் சடம்/இறை, அகம்/புறம், [illegible] கருத்து, ஒன்று/பல என்ற எதிர்வுகள் துலக்கம் பெறாது [illegible] இறுக்கம் இன்றி இயங்கியல்ரீதியாக நெகிழ்வுடன் தொழி[illegible] தகவுகள் என்பவை தத்துவங்களில் காணப்படுவது [illegible] கருத்தாக்கங்களும் (Concept) அல்ல, அவை மேற்கூறிய [illegible] இணைவாக்கம் பெறும் Non-Concepts.

வட இந்தியச் சூழல்களில் அரசு அமைப்புகள் தோன்றி[illegible] போது, சத்திரியர் எழுச்சி பெற்ற போது அங்கு [illegible] அறிவுத்துறையினர் தோன்றினர். சத்திரியரிடமிருந்து [illegible] வர்க்க நலன்களை அவர்கள் குறித்து நின்றனர். ஒருவர், [illegible] புரோகிதர்; மற்றொருவர், சிராமண மரபின் அறவோர். [illegible] மகாபாரத-பகவத்கீதை காலத்தில் பிராமணரும் சத்திரியரும் [illegible]

[illegible] அதிகாரம்/அரச அதிகாரம் எனப் போட்டியிட்டு, பின் சமரசம் [illegible] கொண்டனர். சிராமணர் அணி சிறிது விலகி நின்று அறம் [illegible] தொழில்பட்டது. தமிழில் சங்க இலக்கியக் காலத்தில் [illegible] ஒரு வகை அறிவுத் துறையினரே தோற்றம் [illegible]கின்றனர். புறநானூற்றுப் புலவர்களே அவர்கள். தமிழில் [illegible] காணப்படவில்லை. புலவர்களே அறவோர்களாக [illegible] அண்டிச் சென்றுள்ளனர். புறநானூற்றுப் புலவனே தமிழ் [illegible] முதல் சொந்த அறிவாளி (Organic Intelligentsia). [illegible] உற்பத்தி புறநானூற்றுப் புலவரிலிருந்துதான் [illegible]கிறது. புனித அதிகாரம் குறித்த பிரச்சனை சங்க [illegible] இல்லை. அரசு/புனித அதிகாரக் கூட்டணி இங்கு [illegible]வத்தோடுதான் அரங்கேறியுள்ளது.

[illegible] புகழும்: நெகிழ்வான இரண்டு குறிப்பான்கள்

[illegible] குழும உறவுகளைப் பழையகாலத்தின் முன் [illegible] மீட்டுருவாக்க புறநானூற்றுப் புலவர்கள் சில [illegible] உற்பத்தி செய்கின்றனர். மன்னரின் அல்லது வேந்தரின் [illegible] பகுத்துண்ணும் பாங்கு, கொடை, ஈகை, அறத்தோடு [illegible] புரக்கும் மாண்பு, மன்னர்கள் ஈட்டும் புகழ் ஆகியவை [illegible] புறநானூற்றுப் பாடல்களில் இடம்பெறுகின்றன. [illegible] சில முக்கியமான சமூகப்பணிகளைச் செய்கின்றன. [illegible] (வேந்தர்), புலவர் ஆகிய இருதரப்பினரைச் சுற்றிக் [illegible]னவாகவே புறநானூற்றுப் பாடல்களில் இடம் [illegible]. ஆயின் அத்தகவுகள் மன்னரையும் புலவரையும் [illegible] தழுவியவையாகப் பொருள் கொள்ளத் தக்கன. [illegible] படையெடுத்துச் சென்று பிற மன்னர்களை வீழ்த்திப் [illegible]களாகின்றனர். மன்னரின் போர் வீரம் புறநானூற்றின் [illegible] விழுமம். இன்னொருபுறம், மன்னரை அண்டிவாழும் [illegible] முந்திய காலம் போலவே தமக்குரிய பொருளாதாரப் [illegible] சமூக அங்கீகாரத்தையும் வேண்டி, மன்னர்களுக்கு [illegible] பந்தத்தை வழங்குகின்றனர். அதாவது, மன்னர்கள் [illegible] பரந்த மக்கள் பகுதியினரிடமும் புகழுடன் [illegible]டும் என்பதைப் பெரிதும் வலியுறுத்துகின்றனர். வீரம் [illegible] குறித்த, அவரது வெற்றிகள் குறித்த ஒரு தகவு. [illegible], புகழ் என்பது மன்னர் மக்களிடம் பெறும் சமூக [illegible] குறித்தது. ஒன்று, சமூகத்தின் மேட்டுப் பகுதிகளைக் [illegible] மற்றொன்று, சமூகத்தின் கீழ்ப்பகுதிகளைக் குறித்தது.

வீரம் எனும் தகவு அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. புகழ் என்ற [illegible] அங்கீகாரம் கோரப்படுகிறது. புறநானூற்றுப் புலவர்கள் [illegible] செய்யும் தகவுகள் அனைத்திலும் வீரம்/புகழ் எனும் இவை இ[illegible] முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகின்றன. வீரம் என்பது[illegible] ஒற்றைப் பொருண்மையைப் புறநானூற்றுப் பாடல்களில் [illegible] சாத்தியமல்ல. அது பரந்துபட்ட அர்த்தப்பரிமாண[illegible] கொண்டதாக புறநானூற்றுப் பாடல்களில் காட்சியளிக்[illegible] அதன் மிக எளிமையான மற்றும் பழமையான அர்த்தத்தில் [illegible] என்பது வேட்டைச் சமூகத்தின் வேல் ஏந்தும் ஆற்றலை, [illegible] களை வேட்டையாடும் ஆற்றலைக் குறிக்குமாக இருக்[illegible] அடுத்து வந்த காலங்களில், இனக்குழுக்களுக்கிடையில் [illegible] போர்களில் ஈடுபடும் வீரர்களின் போராற்றலை அது குறிக்[illegible] இருக்கலாம். வீரம் எனும் தகவின் பொருளாதாரப் பின்[illegible] ஒரு சில பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

யாம் தன் இரக்கும் காலை, தான் எம்
உண்ணா மருங்குல் காட்டி, தன் ஊர்க்
கருங் கைக் கொல்லனை இரக்கும்,
'திருந்து இலை நெடு வேல் வடித்திசின்' எனவே [illegible]

வேந்தர்கள் நடத்திய போர்களில் நிலங்கள் [illegible] பட்டன, எதிரிகளின் நீர்நிலைகள் அழிக்கப்பட்டன, [illegible] கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. இதுவும் வீரம் என்றே [illegible] பட்டது.

தாய் இல் தூவாக் குழவி போல
ஓவாது கூஉம், நின் உடற்றியோர் நாடே (புறம்:4)

வாடுக, இறைவ! நின் கண்ணி - ஒன்னார்
நாடு சுடு கமழ் புகை எறித்தலானே! (புறம்:6)

-------------------------------பகைவர்
ஊர் சுடு விளக்கத்து அழு விளிக் கம்பலைக்
கொள்ளை மேவலை------------------ (புறம்:7)

கடுந் தேர் குழித்த ஞெள்ளல் ஆங்கண்
வெள் வாய்க் கழுதைப் புல் இனம் பூட்டி,
பாழ் செய்தனை--------------------- (புறம்:15)

--------------------------------அவர்
விளை வயல் கவர்பூட்டி,
மனை மரம் விறகு ஆக (புறம்:16)

[illegible] வன்முறை, பொருளாதார நலன், அதிகாரம் ஆகிய [illegible] குறிப்பதாக வீரம் என்ற தகவு புறநானூற்றுப் [illegible] இடம்பெறுவதைக் காணுகின்றோம். பொருட்பண்பு [illegible] கொண்ட பலவகை நலன்கள், மரியாதைக்குரிய வீரம் [illegible] புறநானூற்றுப் புலவர்களால் உருமாற்றப்பட்டிருக் [illegible] ஒரு நேர்கோடு வளைகோடாக மாற்றப்படுவதைப் [illegible] இது. சீறூர் மன்னர் குடிகள் அழிக்கப்படும்போது [illegible] வீரம் புலவர்களின் அச்சத்திற்குரியதாகவும் [illegible]படுகிறது. வீரம் எனும் தகவில் சம்பந்தப்படும் வன்முறை [illegible] and Coercion) குறித்த கவலை புறநானூற்றுப் பாடல்களில் [illegible]வில்லை. உருவாகி வந்த அரசு எந்திரத்தின் உட்பொதிந் [illegible] அதிகாரம், அது விளைவிக்கும் அழிவு ஆகியவை பற்றிய [illegible] இல்லை.

[illegible]த் தானை முனைகெட நெரிதர,
[illegible] வலத்தன் ஒருவன் ஆகி,
[illegible] வாராமை விலக்கலின், பெருங்கடற்கு
[illegible] மாதோ (புறம்:330)

[illegible] வரினும் தாங்கும்.
[illegible], நெடுந்தகை ஊரே (புறம்:325)

[illegible] நெகிழ்வான குறிப்பானின் (Fluid Signifier) உள் [illegible] பலவகைப் பொருண்மைகள் தமக்குள் வேறுபட்டு, [illegible] அவதிநிலையைக் (Agonistic Plurality, Agony [illegible]) கொண்டமைகின்றன.

[illegible] தகவினை வலுவுடன் எதிர்த்து நிற்கும் தகவாக [illegible] பாடல்களில் புகழ் அமைகிறது. மன்னர், வேந்தர், [illegible] ஆகியவை பொருட்டு சமூகத்தில் விளங்கும் [illegible] எனப்படுகிறது. வீரம் என்ற தகவின் பொருண்மை [illegible] வன்முறை, அதிகாரம், பொருளாதாரம் ஆகிய [illegible] சிதைக்கும் (Subversion) ஒரு தகவாக புகழ் [illegible] வேந்தனின் பொருளாதார ஆற்றலும் அதிகாரமும் [illegible] தனி உடைமை சார்ந்தவை. ஆயின் புகழ் எனும் [illegible] முறையின் படியே சமூகம் சார்ந்தது. பாணர், [illegible] புலவர் மட்டுமின்றி சமூகத்தின் இதர மக்கட் [illegible] மன்னனுக்கோ வேந்தனுக்கோ வழங்கும் ஒப்புதலை [illegible]) அது குறிக்கிறது.

குன்று, மலை, காடு, நாடு
ஒன்று பட்டு வழிமொழிய,
கொடிது கடிந்து, கோல் திருத்தி,
படுவது உண்டு, பகல் ஆற்றி,
இனிது உருண்ட சுடர் நேமி
முழுது ஆண்டோர் வழி காவல! (புறம்:17)

புகழ், புறநானூற்றுப் பாடல்களில் 'இசை' என்னும் சொல் [illegible] பெரும்பாலும் குறிக்கப்படுகிறது. இசை என்ற சொல்லின் [illegible] பொருள் இசைவு, ஒப்புதல், ஒத்திசைவு என்பனவாகும். [illegible] தனது இனக்குழுவினரிடையில் 'புகழ்' பெற்றிருந்தான் [illegible] மன்னன் அவனது மக்களின் இசைவினைச் சம்பாதித்திருந்தான் [illegible] பொருளாகும். மக்களின் இசைவுடன் தொழில்படுதல் [illegible] இனக்குழும சமூகத்தின் ஓர் அடிப்படைப் பண்பாகும் [illegible] அச்சமூகத்தின் 'இயல்பு நிலை' என்பது போலாகும். [illegible] பெற்றிருத்தல் என்பது பல புறநானூற்றுப் பாடல்களில் [illegible] இசை' (புறம்:24), 'நல் இசை' (புறம்:31), 'தொல்நெறி' [illegible] 'ஒக்கல் வாழ்க்கை' (புறம்:193), 'திரியா சுற்றம்' [illegible] சொற்களால் உறுதிப் படுத்தப்படுகிறது. 'முறை' [illegible] போன்ற சொற்களும் கூட இனக் குழு ஒக்கல் [illegible] சுட்டுகின்றன.

புகழ் என்பது புறநானூற்றில் ஒரு நடைமுறை [illegible] அது வாழ்விலிருந்து அந்நியப்பட்ட ஒன்றல்ல. [illegible] நோக்கிய ஈதலை புறநானூறு மறுக்கிறது.

'இம்மைச் செய்தது மறுமைக்கு ஆம்' எனும்
அற விலை வணிகன் ஆஅய் அல்லன்;
பிறரும் சான்றோர் சென்ற நெறி என,
ஆங்குப் பட்டன்று, அவன் கைவண்மையே [illegible]

மறுமை நோக்கின்றோ அன்றே,
பிறர், வறுமை நோக்கின்று, அவன் கைவண்மையே [illegible]

காணாது ஈத்த இப் பொருட்கு யான் ஓர்
வாணிகப் பரிசிலன் அல்லேன் (புறம்:208)

சீறூர் மன்னர் பகுத்துண்டதால் மக்களின் [illegible] பெற்றார். பகுத்துண்ணுதலும் புகழ் [illegible] சமூகத்தில் பொருளாதாரப் பண்பு கொண்ட [illegible] ஒட்டுமொத்த செல்வம் கிட்டத்தட்ட சமமாக [illegible]

[illegible] இது குறிக்கும். இனக்குழு சமூகம் உடைந்துபட்ட போது, [illegible] அரசுகள் தோன்றிய போது பாணரும் கூத்தரும் விறலியரும் [illegible] மீண்டும் புகழ் எனும் தகவை மையப்படுத்துகின்றனர். [illegible] சமூகத்தின் ஒரு தொடர்ச்சி. மட்டுமின்றி, புதிய [illegible] உருவாகிய உபரிச் செல்வம் பழைய முறைமைப்படியே [illegible] படவேண்டும் என்ற கோரிக்கை; கீழிருந்து எழும் [illegible] புகழ், இசை என்ற வரிசையில் இடம் பெறும் மற்றொரு [illegible] தகவு 'புரவுக் கடன்' எனப்படுகிறது (புறம்:149).

[illegible] எனும் தகவு வீரம் எனும் தகவை விட அதிகப் பரப்பும் [illegible] பண்பும் கொண்டதாகத் தென்படுகிறது. அது ஒரு [illegible] தகவு எனும் வகையில் அதிக நெகிழ்வு (Fluidity) [illegible] அமைகிறது. அது மன்னன் ஈட்டும் புகழ். ஆயின் [illegible] வேண்டிய ஒப்புதல். அது வழங்கப்பட, மன்னன் [illegible] பொருளாதாரக் கடமைகளை ஆற்றியாக வேண்டும். [illegible] மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட பொதுத் தகவு அது. புகழ் [illegible] வெகுசனத் தளம் ஒன்று உள்ளது. அது தொகுப்புத் [illegible] அது சமூகத்தின் ஏதோ ஒரு பகுதி சார்ந்தது [illegible] சமூகத்தின் வெவ்வேறு பகுதியினர் ('மன்னுயிர் பன்மை' [illegible]) தந்தமது நலன்கள் பேணப்படுகிறதா என்பதை [illegible] மன்னனுக்கு அங்கீகாரம் வழங்குவார்களாக [illegible] மக்கள் ஆதரவே மன்னனைக் காக்கும் எனும் கருத்து [illegible] சொல்லப்படுகிறது.

[illegible] அன்பும் நீக்கி, நீங்கா
[illegible] கொள்பவரோடு ஒன்றாது, காவல்,
[illegible] கொள்பவரின், ஓம்புமதி!
[illegible] நானே; அது பெறல் அருங்குரைத்தே (புறம்:5)

[illegible] பெருங்கண்ணோட்டமும் (புறம்:20)

[illegible] எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

[illegible] வாரி குன்றினும்,
[illegible] அல்லன செயற்கையில் தோன்றினும்,
[illegible] இக்கண் அகல் ஞாலம் (புறம்:35)

[illegible] வண்ணகை (புறம்:133)

[illegible] மன்னுதல் குறித்தோர்
[illegible] தாம் மாய்ந்தனரே (புறம்:165)

புகழ் எனின், உயிரும் கொடுக்குவர், பழி எனின்,
உலகுடன் பெறினும், கொள்ளலர் (புறம்:182)

செல்வத்துப் பயனே ஈதல்,
துய்ப்பேம் எனினே, தப்புந பலவே (புறம்:189)

போன்ற பாடல் வரிகளெல்லாம் புகழ் எனும் தகவின் [illegible] பரப்பையும் அடிப்படைப் பண்பையும் காட்டுகின்றன.

புறநானூற்றுப் பாடல்களில் வீரம்/புகழ் எனும் இரு[illegible] தகவுகள் பொருதிக் கொள்கின்றன. இருவகைத் தகவுக[illegible] இனக்குழுக்களிலிருந்து வேந்தர் முதலானோரின் உடைமை [illegible] உருவான வரலாற்றை எடுத்துரைக்கின்றன. வீரம் எனும் தகவு [illegible] உருவாக்கத்தை மேலிருந்து எடுத்தியம்புவதாகவும், புகழ் [illegible] பாடல்கள் இனக்குழும செல்வப் பகிர்வை கீழிருந்து நினைவு[illegible] கொண்டு வருவதாகவும் உள்ளன. இருவகைத் தகவுக[illegible] மிடையில் உள்முரண் உள்ளது. இருவகைத் தகவுகளு[illegible] பரப்பிலும் சமூகப் பகுதிகளிலும் விரிந்த தளத்தில் [illegible] படுவதால் வெகுசனப் பண்பு கொண்டு நெகிழ்வா[illegible] உள்ளன. வீரத்தை விட புகழ் அதிக அடிப்படைத் [illegible] மக்கள் பண்பும் கொண்டதாக உள்ளது. புதிதாக உருவா[illegible] சமூகம் குறித்த விமர்சனம், புகழ் குறித்த புறநானூற்றுப் பா[illegible] பதிவாகியுள்ளது. இவ்வகை ஆய்வில் புறநானூற்[illegible] தகவுகளால் கட்டமைக்கப்பட்ட சமூகமாக நமக்குக் [illegible]

குறுந்தொகை

அகப்பாடல்களின் சமூகவியல்

சங்க இலக்கியங்கள் 2000-2500 ஆண்டுகள் பழமையானவை [illegible] போதும், கடந்த 150 வருடங்களாக அவை குறித்து [illegible] பேசி வந்திருக்கிறோம். காலனி ஆட்சிக் காலத்தில் [illegible] சிந்தனைகளும் வாழ்க்கை முறையும் இங்கு பரவ [illegible] போது, சமஸ்கிருதப் பண்பாட்டின் ஆதிக்கத்தை மனதிற் [illegible] தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தற்காப்பினை முன்வைத்து [illegible] அடையாளங்கள் எடுத்துரைக்கப்பட்டன. தமிழர் [illegible]களில் மிகத் தொன்மையானதும் செழுமையானதும் [illegible] தமிழ் கட்டமைக்கப்பட்டது. பத்துப் பாட்டு, [illegible] தொல்காப்பியம், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், [illegible]காப்பியங்கள் என பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் அன்றே [illegible] இருந்தமை தமிழரின் மிகப்பெரும் சாதனை. கடந்த [illegible] தமிழ் நூல்கள் அச்சேறியமை, தமிழர் வரலாறு [illegible], தனித் தமிழ், தமிழ் இசை, தமிழ்க் கல்வி, [illegible] அரசியல் எனப் பலவகைப்பட்ட இயக்கங்களுக்கு [illegible] முதன்மையான ஊற்றுக்காலாக இருந்து [illegible] தமிழ் மொழியும் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களும் [illegible] முதல் வடிவங்களில் சமயச் சார்பற்றவை [illegible]சார்பற்றவையாக நமக்குக் கிடைத்திருப்பது [illegible] சொல்லவேண்டிய ஒரு சிறப்பாக விளங்குகிறது. [illegible]மொழி என அறிவிக்கப்பட்ட சூழல்களில் மீண்டும் [illegible] தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றிப் பேச முனைந்திருக்

[illegible]மொழி என அறிவிக்கப்பட்டுள்ள இன்றைய சூழல் [illegible] வேண்டியுள்ளது. நேரடியான காலனி [illegible] இன்று நமக்கில்லை. ஆனால் அதைவிட

பேசுவதற்காக இங்கே கூடியிருக்கிறோம். மார்க்சியச் சொல்லா
சங்க இலக்கியம் பற்றிய பேச்சு என்பது வர்க்கமும் அடையாளமும்
என்ற மாபெரும் உரையாடலின் ஒரு பகுதி என்றே
படுகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டு முழுவதிலும் சங்க இலக்கிய
குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்தியல் சட்டகத்தில் (Episteme, Ideology
Frame) வைத்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது, பொருள் சொல்
பட்டது. ஆயின் நாம் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள உலகமயமாக்க
"திணைகளின் எழுச்சி" என்ற பின்புலங்களில் அந்தக் கருத்தியல்
சட்டகம் காலாவதி ஆகிவிட்டது என்பதைச் சொல்லியாக வேண்டும்.
சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பொருள் சொல்ல, பொருள் கொள்ள
புதிய ஒரு கருத்தியல் சட்டகம் இன்று நமக்குத் தேவைப்படுகிறது.
தமிழர் என்ற ஒற்றை அடையாளம், தமிழ் மொழியின் தனி
தன்மைகள், தமிழர் வீரம்-தமிழ்ப் பேரரசு, தமிழ்க் காதல்
தமிழ்க் குடும்பம் போன்ற கருத்தியல் வடிவங்களின்
இருபதாம் நூற்றாண்டில் சங்க இலக்கியம் பொருள் கொள்ள
பட்டது. இத்தகைய பொருள் கோடலில் சில புனைவியல்
இருந்தன. இன்று அதே கருத்தியல் வடிவங்கள் நமக்குப் போதா
வேறு சில தேவைகளுடன் சங்க இலக்கியங்களை அணுக வேண்டி
யுள்ளது.

தொல்காப்பியம் வரையறுக்கும் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம்,
நெய்தல், பாலை எனும் ஐந்திணைக் கோட்பாடு தமிழ்
என்ற ஒரே எல்லையினுள் நிலம், தொழில், ஒழுக்கம் சார்ந்த
வடிவங்களின் இருப்பை எடுத்துக் காட்டுகிறது. தொல்காப்பிய
காலத்தில் தமிழ் மண்ணில் அநேகமாக நூற்றுக்கணக்கான
இனக்குழுக்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். அவற்றை ஐவகைத் திணை
களாக தொல்காப்பியர் சுருக்கி வகைப்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.
அனைத்தையும் ஒன்றாகச் சுருக்கும் முயற்சியில் தொல்காப்பியர்
ஈடுபடவில்லை என்பது ஆறுதலான ஒன்று. எனவே
அடையாளம் ஒன்றுக்கு தொல்காப்பியர் இடமளிக்கவில்லை.
ஐவகைத் திணைகளில் மருதமும் பாலையும் ஒரு வகையில்
முனைகளைக் குறிக்கின்றன. மருதம் செழிப்பான நதிக்கரை
தையும் பாலை மிக வறட்சியான நிலப்பகுதிகளையும் குறிக்கின்றன.
தத்துவச் சிந்தனையில் இன்மை, சூன்யம், மறுப்பு போன்ற

களுக்கு ஒரு முக்கியமான விமர்சனப் பாத்திரம் உண்டு.
ஒப்பிட, பாலை அப்படிப்பட்ட ஒரு மறுத்தல்
கொண்டதாகவே காட்சியளிக்கிறது. இயல்பு அழிந்து,
திரிந்து, இயல்பு மயங்கி உருவாவதே பாலை. வறட்சியும்
பிரிவுணர்ச்சியும் அந்நியமாதலும் பாலையின் பண்புகள்.
மாற்றத்தோடும் தொடர்புடையனவாக பாலையின்
அமைந்துள்ளன. "அன்பின் வழி வந்த ஐந்திணை வாழ்வில்"
ஏற்படுத்துவது பாலை. சங்க இலக்கியங்களில் ஐந்திணை
கூடுதலாக எழுதிணை என்ற சொல்லாக்கமும் உள்ளது.
கூடுதலாகச் சேரும் இரண்டு திணைகள் அடியவர்,
ஏவல் மரபினர் ஆகியோரோடு தொடர்பு கொண்டன
செய்யப்படுகின்றன. அவை நிலம் சார்ந்த
அல்ல. எனில் ஐந்திணைகளுக்குள்ளும் வர்க்க ஏற்றத்
தோன்றிய செய்தியைச் சுமந்து நிற்கின்றன. இவ்வாறாக
காப்பியத்தின் திணைக்கோட்பாடு பண்டைத் தமிழ்ச்
பல படித்தான கட்டமைப்பு, அவற்றினுள் வர்க்கங்கள்
போன்ற பல செய்திகளை நமக்குச் சொல்கின்றன.

புறம் என்றொரு மிகப்பெரும் வகைப்படுத்தலையும்
இலக்கியங்களில் காணுகிறோம். இவற்றில் புறம் என்பது தமிழ்
அரசு உருவாக்கத்தையும் அகம் என்பது குடும்பம்
பற்றிய மிகப்பழைய செய்திகளைக் கொண்டுள்ளன.
தனிச்சொத்து, அரசு, குடும்பம் ஆகியவற்றின் தோற்றம்
பின்புலமாகக் கொண்டு தமிழில் அகமும் புறமும்
வேண்டும். இத்தனைப் பழங்காலத்தில் அரசு, குடும்பம்
தோற்றம் குறித்த ஆவணங்களாக அகநூல்களும்
அமைகின்றன. மக்களோடு மக்களாக கலந்து வாழ்ந்த
களுக்கும் அவர்களை அழித்துப் பேரரசுகளை
வேந்தர்களுக்கும் இடையிலான பொருளாதார,
முரண்பாடுகளை மையமாகக் கொண்டு புறநானூற்றுப்
வாசிக்கமுடியும். புராதன இனக்குழு சமூகத்திற்குச்
பகுத்துண்டு வாழ்ந்த ஒரு தொல்நெறி, பழநெறி
முறையும் வறுமையும் தோன்றியமையை இப்பாடல்கள்
காட்டுகின்றன. "பாடு அறிந்து ஒழுகும் பண்பினராகச்"
கள் குறிக்கப்படுகின்றனர். மாறாக பேரரசுகளின்

வேந்தர்கள் "தொன்மை மாக்களின் தொடர்பு அறியாத" "அன்பு கண் மாறிய அறனில் காட்சி"யாளராகச் கின்றனர். புறத்திணைப் பாடல்களில் இருவகைக் கவிஞர் சந்திக்கிறோம். சீறூர் மன்னரோடு சொந்தமென இணைந்து பாணர்கள், கூத்தர்கள், விறலியர் எனப்பட்ட இனக்குழுச் கலைஞர்கள். இன்னொரு புறம் வேந்தர்களின் வன்முறை மட்டும் புகழ்ந்து பாடிய அரசவைப் புலவர்கள். தமிழ் அறிவாளிகளை ஊடறுத்துத் தோன்றிய வர்க்க வேறுபா சந்திக்கிறோம். அறிவாளிகள் இரண்டுபட்டதாகத் இன்றுவரை அப்படித்தான் உள்ளனர்.

சங்க இலக்கியத்தில் அகம்/புறம் என்ற பிரிவுகள் சமூகத்தில் பெண்ணின் வெளி/ஆணின் வெளி என்ற சமூகப் பிரதேசங்கள் (Social Spaces) உண்டாகிய எடுத்துக் கூறுகின்றன. புறம் ஆண்வெளி ஆவதோடு அதிகாரம் ஆகியவை சார்ந்த வெளியாகவும் ஆகிறது பெண்வெளியாவதோடு பிரிவு, இரங்கல், ஏக்கம், மடந்தை, பெண் புறக்கணிக்கப்படுதல் ஆகியவற்றின் யாகவும் ஆகிறது. சங்க இலக்கியத்தின் அகத்திணைப் நீண்ட காலமாகவே காதல் நாடகம் ஒன்றின் காட்சிகளாக புனைவியல் தளத்தில் அர்த்தப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. அகத்திணையில் பதிவாகியுள்ள பெண்ணின் பிரிவுத் இரங்கலும் ஏக்கமும் குடும்பம் எனும் அமைப்பினுள் ரீதியாக முதல் முதலாக அடைக்கப்பட்ட தமிழ்ச்சி துயரத்தின் முதல் பதிவுக்கல் எனக் கொள்ளப்பட வேண் நாடகக் காட்சிக்கு உரியன அல்ல. அவை உண்மை சமயத் துயரத்தைப் பற்றி மார்க்ஸ் எழுதும் போது "சமயத் என்பவை சமூகத்துயரங்கள்; அவை சமூகத் துயரங் எதிர்ப்பும் கூட" என்று எழுதுவார். இந்த வரையறை காட்டப்படும் பெண்களின் துயரத்திற்கும் பொருந் அகத்திணைப் பாடல்களில் பதிவாகியுள்ள பெண்ணின் உடைமைச் சமூகத்தில் ஆண்/பெண் உறவுகளில் களைச் சுமக்கும் துயரங்கள்; அவை அத்துயரங்கள் எதிர்ப்பையும் தம்முள் கொண்டுள்ளன. அகத்துள் பெண் ஒரு குறுந்தொகைப் பாடலில்,

...டுவேன் கொல் தாக்குவேன் கொல்
...யானும் ஓர் பெற்றி மேலிட்டு
...ஒல்லெனக் கூவுவேன் கொல்
...அசைவளி அலைப்ப என்
...நோய் அறியாது துஞ்சும் ஊர்க்கே (குறுந்தொகை 28)

...நிலையைச் சித்திரிக்கிறாள்.

...உண்ணாது கலத்தினும் படாது
...ஆன் தீம்பால் நிலத்துக்காங்கு
...ஆகாது என்னைக்கும் உதவாது" (குறுந்தொகை 27)

...பிரிவுத் துன்பத்திற்கு ஏன் உள்ளாகிறாள்? ஏனெனில் ஆண் ...காக, போருக்காக அல்லது (மருத நிலத்தில்) பரத்தையின் ...ப் பிரிகிறான். மூன்றுமே உடைமைச் சமூகத்தின் ...கூறுகள்.

...அன்பும் நீங்கி, துணை துறந்து,
...வயிற் பிரிவோர் உரவோர் ஆயின்
...உரவோர் உரவோர் ஆக!
...ஆக, மடந்தை நாமே!" (குறுந்தொகை 20)

...ஆண்கள் உரவோர், பெண்கள் மடந்தையர் என ...இலக்கணத்தை பெண் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறாள். ...பொருள் வயின் அகல" (அகநானூறு 305), "பொருள் ...அன்பன்று" (கலித்தொகை 2) என்ற பாடல்வரிகளும் ...உறவுகளில் பொருளாதார உறவுகள் ஊடுபாய்ந்து ...எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பின்னால் வள்ளுவர் ...அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் புல்லார் புரள ...(755) என இதனைக் கூறுவார். அன்பும் அருளும் நீங்கி, ...பொருள் ஈட்டச் சென்ற ஆடவரின் இல்லத்தில் ...இருந்து அவரது தனிச் சொத்துக்கு புதல்வரைப் பெற்றுத் ...கற்புடை மகளிர் எனப் பாராட்டப்பட்டனர். ...கற்பின் புதல்வன் தாய்" என்றே (அகநானூறு 6; ...359) குறிக்கப்படுகிறாள்.

அகத்திணைப் பாடல்களில் பதிவாகியுள்ள பெண்ணின் ...சமூகத்தின் துயரங்கள்; பெண் இயலாமையின் ...அவற்றுக்கான எதிர்ப்பையும் அவை கொண்டுள்ளன. ...பேசப்படும் அரச உருவாக்கம், தனி உடைமைப் ...வன்முறை ஆகியவற்றிற்கு எதிராக அகத்திணைப்

பாடல்களில் பெண்ணின் துயரங்கள், அவளின் காதலுணர் [illegible] ஆகியவை தொழில்படுகின்றன.

இவ்வாறாக நமக்குக் கிடைக்கும் சங்கப் பாடல்கள் தமிழ் [illegible] வீரம், மானம், காதல் என்ற புனைவியல் சித்திரிப்புகளை [illegible] தாண்டிச் செல்கின்றன. பல முரண்களின் கோப்பாக சங்க [illegible] சமூகம் நமக்குக் கிடைக்கிறது. திணைகளின் ஊடாகத் தொழில் [illegible] வேறுபாடுகள், பாடறிந்து ஒழுகும் சீறூர் மன்னர்/வேளிர் [illegible] செல்வம் கொண்ட வேந்தர் ஆகியோரின் முரண்பாடுகள், அ [illegible] அருளும் நீக்கி பலரொடு முரணும் பாசறைத் தொழிலின் [illegible] ஆடவர்/இமை தீய்ப்பன்ன கண்ணீர் தாங்கி (குறுந்தொகை [illegible]) துயரத்தையும் எதிர்ப்பையும் பதிவு செய்யும் பெண்கள் [illegible] மிகச் சிக்கலான சித்திரம் சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து [illegible] கிடைக்கின்றது. அறியப்பட்ட தமிழ் வரலாற்றின் வேர்களில் [illegible] உள்ள இந்த முரண்களெல்லாம் தீர்க்கப்பட்டு விடவில்லை [illegible] முரண்கள் தீர்க்கப்படாதவரை சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் [illegible] ஆயுதங்களாகவும் பயன்பட முடியும்.

பத்துப் பாட்டு

அகம் - புறம் முரண்களும் சமரசங்களும்

[illegible] என்ற சொல் பொதுவாக பல்வேறு பொருட்களில் [illegible] பயன்படுத்தப்படுகிறது எனினும் அமைப்பியலின் [illegible] பின் அது ஒரு கோட்பாட்டுப் பொருளமைதியைக் [illegible] தாக விளங்குகிறது. எனவே இங்கு அமைப்பியலின் சில [illegible] டுக் கூறுகளைப் பயன்படுத்தி ஆய்வு செய்வது என்ற [illegible] நான் ஈடுபடுகிறேன்.

[illegible] என்ற சிந்தனைமுறை இலக்கியத்திலும் பிற [illegible] வேறுபாடுகள், எதிர்வுகள் என்ற விடயத்திற்கு [illegible] வழங்குகிறது. மொழி ஆய்வுகளில் அமைப்பியலின் [illegible] களைக் கண்டறிந்த ஃபெர்டினான்ட் டி சசூர், மொழி [illegible] வேறுபாடுகளின் அமைப்பு (System of Differences) என்று [illegible]. சொற்கள் அல்லது ஒலிப்படிமங்கள் (Sound images) [illegible] வேறுபாடுகளைக் கொண்டு அர்த்தங்களைப் [illegible] என அவர் குறிப்பிட்டார். சொற்களின் ஊடாகச் [illegible] பொருண்மையைத் தேடுபவர்கள் சொல்லொலிகளுக் [illegible] வேறுபாடுகளில் கவனம் செலுத்துங்கள் என [illegible] போல அது அமைந்தது. சசூருக்குப் பிறகு ரோமன் [illegible], அவரைப் பின்பற்றி லேவி ஸ்ட்ராசும் எதிர்வுகள் [illegible] கத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கினார்கள். [illegible] லிலும் தொன்மவியலிலும் தடம் பதித்த லேவி [illegible] தொன்மங்களின் தீர்வில்லா எதிர்வுகளின் (Impossible [illegible]) மீது கவனம் செலுத்தினார். வாழ்வு/ சாவு, இயற்கை/ [illegible] இயற்கை/பண்பாடு, இயற்கையின் சீற்றங்கள், திரா [illegible] போன்ற தீர்வில்லா முரண்களைத் திரும்பத் திரும்ப [illegible] பார்த்து (Reciting the Impossible Contradictions) தொன்ம [illegible] அவற்றுக்கான தீர்வுகளைத் தேடுகிறார்கள். பல [illegible] அவர்களால் உடனடியான நடைமுறைத் தீர்வுகளைக் [illegible] முடியாமல் போகும் போதுகூட, சமூக வரலாற்றுரீதியான,

கருத்தியல்ரீதியான சமரசங்களை (Mediations) [illegible] கிறார்கள் என்று லேவி ஸ்ட்ராஸ் குறிப்பிட்டார். "[illegible] இசைத்து சமரசங்களைக் கண்டடைதல்" என்ற [illegible] முக்கியப்படுகிறது. லேவி ஸ்ட்ராஸ் தென் அமெரிக்க [illegible] பல நூறு தொன்மக் கதைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்து [illegible] ஊடாக இவ்வகையிலான அடுத்தடுத்த இயைபுபடுத்தல் [illegible] என விளக்குவார். அதுபோலத்தான், சங்க இலக்கிய[illegible] தொகுக்கப்பட்டுள்ள நூற்றுக்கணக்கான தனிப்பாட[illegible] நாம் அணுக முயல்கிறோம். அப்பாடல்களின் ஊடாக [illegible] தமிழ்ச் சமூகம் மீண்டும் மீண்டும் அதன் தீரா முரண்க[illegible] இசைத்து, அம்முரண்களைத் தீர்க்க இயலாமல் [illegible] சமரசத்தன்மை கொண்ட புதுத் தகவுகளை உற்பத்தி செய்[illegible] அவ்வாறு உருவாக்கப்படும் சமரசங்கள் உடைமையாளரின் [illegible] ஆணாதிக்கம் போன்ற புதிய சூழல்களின் [illegible] கொண்டனவாகவும் அமைந்து போகின்றன [illegible] காண்கிறோம். மார்க்சியத்தின் சமூக வரலாற்று அணு[illegible] இணைந்த நிலையில், லேவி ஸ்ட்ராசின் அமைப்பிய[illegible] கருத்தாக்கம் இங்குத் தலைப்பாகிறது.

தமிழில் அகம்/புறம் என்ற எதிர்வு மிக ஆழமாக[illegible] படுவதை நம்மால் அவதானிக்க முடிகிறது. வரலாற்றி[illegible] பழமையான வேலைப் பிரிவினைகளைப் பற்றி [illegible] எங்கெல்சும் குறிப்பிடும்போது, அவற்றில் முதன்மை[illegible] ஆண்/பெண், முதியோர்/நடுவயதினர், குழந்தைகள்/[illegible] போன்ற வேலைப் பிரிவினைகளைக் குறிப்பிடுவர். [illegible] எல்லாவற்றையும் விட வேட்டையாடுவோர்/ ஆநிரை[illegible] போர்/ விவசாயம் செய்வோர்/ மீன் பிடித்து வாழ்வோர் [illegible] உணவு உற்பத்திச் செயல்பாடுகளே உலக வரலாற்றில் [illegible] பெற்று வளர்ச்சியடைந்தன என்று அவர்கள் கூறிச் [illegible] பழங்குடி மக்களின் உணவு உற்பத்திச் செயல்பா[illegible] அடிப்படையாகக் கொண்டே சமூக வரலாற்றில் வர்க்க[illegible] பிரிவு தோற்றம் பெற்றதாக மார்க்சியம் கூறும். ஆயின் [illegible] பொறுத்தமட்டில், உணவு உற்பத்திச் செயல்பாடுகளுக்[illegible] குறையாத முக்கியத்துவம் கொண்டதாக ஆண்/பெண் [illegible] வேலைப் பிரிவினை வலுவாகத் தங்கி நிற்பதைக் காணு[illegible] தமிழின் அகம்/புறம் என்ற பகுப்பில் அவை வெறும் [illegible] பிரிவினையாக இல்லாமல் வாழ்வியல் களங்களின் பிரிவு[illegible]

[illegible] வெளிகளாக) அமைந்திருப்பதைக் காணுகிறோம். [illegible] புறம் என்ற முரண்களின் ஊடாக அடுத்தடுத்து வர்க்க [illegible] தன்மை வெளிப்படுத்துவதையும் சந்திக்கிறோம்.

[illegible] புறம் என்ற திணைகளின் பகுப்பில் வேறுபாடுகள் [illegible] எதிர்வுகள் உள்ளன, முரண்கள் உள்ளன என்பதை அடுத்த [illegible] நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். அகம்/ [illegible] திணைப் பிரிவுகளின் ஊடாக தமிழில் குடும்ப அமைப்பு, [illegible] ஆகியவை ஒருபுறமும், நாடு, அரசு, போர், வீரம், [illegible] கல்வி போன்ற நிறுவனக் கூறுகள் மற்றொருபுறமும் [illegible] வேர் கொண்டதாக நாம் கொள்ளமுடியும். அகத்திணை [illegible] இயற்கையோடு அதிகம் நெருங்கியவை என்ற [illegible] போதும், அந்த இயற்கை நிலையை மாற்றியமைக்கும் [illegible] அரசியல் ஆண்/பெண் உறவுகளைச் சுற்றியே மிக [illegible] தொழில்பட்டிருக்கின்றன என்ற சித்திரத்தை நாம் [illegible] கிறது. பெண்ணைப் பாலியல்ரீதியாகக் கட்டுப்படுத்தி, [illegible] சமூகத் தகவினுள் ஆட்படுத்தி, குடும்ப அமைப்புக்குள் [illegible] கருத்தியல் செயல்பாடுகள் பண்டைத் தமிழில் மிகத் [illegible] தொழில்பட்டு வந்திருப்பதை உணர முடிகிறது. [illegible] கத்தான் அகம்/புறம் ஆகிய இரண்டு வாழ்க்கைத் [illegible] இடையில் ஆணாதிக்கம் சார்ந்த ஒரு கருத்தியல் [illegible] பட்டிருக்கிறது. எனவே அகம்/புறம் இரண்டிற்கிடை [illegible] வேறுபாடுகளையும் எதிர்வுகளையும் முரண்களையும் [illegible] யிலான கருத்தியல் சமரசங்களையும் கண்டறிவது [illegible] தலைப்பாகிறது.

[illegible] பாட்டு நூல்களின் ஆற்றுப்படைகளில் புலவர், பாணர், [illegible] கூத்தர் ஆகியோரின் வறுமைக்கு ஊடாக பெரு மன்னர் [illegible] வளமையும் வீரமும் பாராட்டப்படுகின்றன.

[illegible] கொடியும் குடையும் முரசும்
[illegible] புரவியும் களிறும் தேரும்
[illegible] முடியும் (தொல்காப்பியம் 1571)

[illegible] தொல்காப்பியம் வகுத்தபடி போரொழுக்கத்தில் வெற்றி [illegible] பெருமன்னர்களை ஆற்றுப்படைப் பாடல்களில் [illegible]

[illegible] திருவின் பெரும் பெயர் நோன்தாள்
[illegible] முழங்கு தானை (பொரு. ஆற். படை: 53-54)

கொண்ட மூவேந்தர்களை அப்பாடல்களில் சந்திக்[illegible] இன்னொரு புறம் உடைமைச் சமூகத்தின் தோற்றத்தால் [illegible] அழிந்து ஏழ்மையின் பாற்பட்ட பாணர் கூட்டங்[illegible] சந்திக்கிறோம்.

ஈரும் பேனும் இருந்து இறைகூடி
வேரொடு நனைந்து வேற்று இழை நுழைந்த
துன்னற் சிதாஅர் (பொ.ஆ.படை: [illegible])

அணிந்த பாணர்கள்

ஆடுபசி உழந்த நின் இரும்பேர் ஒக்கலொடு
நீடுபசி ஒராஅல் வேண்டி (பொ.ஆ.படை: [illegible])

நின்ற காட்சியையும் காண்கின்றோம். பாணர்கள்

கைக் கசடு இருந்த என் கண் அகன் தடாரி
(பொ.ஆ.படை: [illegible])

பறையை இசைத்துப் பாடினர் என அறிமுகப்படுத்தப்[illegible]

உடைமைச் சமூகத்தில், சமூகத்தின் ஒரு பிரிவு [illegible] வீழ்வது என்பது நிகழ்கிறது. "இன்மையது இளிவும் [illegible] உயர்ச்சியும்" (தொல்காப்பியம் 987) அறிந்த சமூகமே [illegible] சமூகம். "நீடுபசி", "ஆடுபசி", "ஒல்குபசி", "அழிபசி" என [illegible] வகைப் பசிகளைப் பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம் பதிவு [illegible] அரசர்களின் பீடுகெழு திருவும் பாணர்களின் துன்னல் [illegible] அரசரின் முரசு முழங்கு தானையும் பொருநரின் கைக்[illegible] தடாரியும் அன்றைய ஒரு சமூக முரணை அதன் [illegible] வடிவில் சித்திரிக்கின்றன எனலாம்.

போரையும் செல்வத்தையும் ஆளும் அரசர்கள் [illegible]களாக, இலக்கியங்கள் சிறப்பிக்கும் திருவுரு[illegible] சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். பாணரும் கூத்தரும் "[illegible] "சுற்றமொடு" பசியுடன் அலையும் மக்கட் கூட்[illegible] சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.

பழுமரம் தேரும் பறவைபோலக்
கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து
புல்லென் யாக்கைப் புலவு வாய்ப் பாண

என்கிறது பெரும்பாணாற்றுப் படை (20-22).

[illegible] ஆற்றுப்படையின் நோக்கம் இச்சமூக முரணைக் [illegible] கடந்து சென்றுவிடுவதல்ல. ஆற்றுப்படையில் பரிசு பெற்ற [illegible] ஏழைப் பொருநரை ஏழ்மை நீங்க வளம் பூண்ட அரசனை [illegible] ஆற்றுப்படுத்துகிறார்.

---------------------------கரிகால் வளவன்
[illegible]நிழல் மருங்கின் அணுகுபு குறுகித்
[illegible]முன் நிற்குவிர் ஆயின் (பொ.ஆ. படை: 149-151)

[illegible] பொருநரின் ஏழ்மையை நீக்கப் பெருஞ்செல்வம் தருவான் [illegible] ஆற்றுப்படுத்துகிறார்.

[illegible] நின் அவலம்! (பெ.பா.படை:38)

[illegible] புலவனின் சொற்களில் உணர்த்தப்படும் தீவிரம் சமூக [illegible] அறிந்த புலவனின் கரிசனத்தைக் காட்டுகின்றது. ஆற்றுப் [illegible] என்ற இலக்கிய வகைமையே இங்கு ஒரு சமரசப் [illegible] (Mediation), ஒரு தீர்க்கவியலா முரண்பாட்டைக் [illegible] அவ்வுடைமைச் சமூகத்தின் எல்லைக்குள் தற்காலிக [illegible]சப்படுத்தும் வடிவாக அமைவதைக் காணுகிறோம். [illegible] அன்றி, அவன் "தாழ்நிழல் மருங்கின் அணுகுபு குறுகித் [illegible] நிற்குவிர் ஆயின்" செல்வம் பெறலாம் என்ற [illegible] முன்வைக்கப்படுகிறது. உமது "பாசி வேரின் மாசொடு [illegible] துன்னற் சிதாஅர் நீக்கி" (பொ.ஆ.படை: 153-154) [illegible] என்பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆற்றுப்படை என்ற [illegible] வகைமை மட்டுமின்றி இதுபோன்ற பல இலக்கிய [illegible]களை உற்பத்தி செய்துதரும் புலவர் என்ற அறிவுத் [illegible] சமூகப் பாத்திரமே நாம் மேலேகுறிப்பிட்ட [illegible]க்கான உருவாக்கம் என்பதைப் புரிந்து கொள் [illegible]

[illegible] சமூகத்தில் ஏழ்மை தோன்றும் போது அரசனை [illegible]க் கொள் என்று அறிவுரை கூறி ஆற்றுப்படுத்துவது [illegible] சமரசம். இன்னொரு புறம், உலகின் நிலையாமையையும் [illegible] நிலையாமையையும் தத்துவரீதியாக விரித்துப் பேசி, [illegible] என்று சொல்லுவதும் கூட இன்னொரு வகைச் [illegible] உடைமைச் சமூகத்தில் ஏழ்மையை ஒழிக்க முடியாது என்ற [illegible] முரணை நேர்கொண்டு, வாழ்க்கைத் தளத்திலிருந்து [illegible] தளத்திற்குப் பிரச்சினையை இட்டுச் செல்வதன் மூலம், [illegible] நிலையற்றது என விளக்கமளிக்கும் துறவு என்ற புதிய [illegible] புனைவு ஒன்று கட்டமைக்கப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங் [illegible] புனைவுகளுக்கும் இடம் உண்டு.

இப்போது நாம் பத்துப் பாட்டு நூல்களில் [illegible] பாடல்களை நோக்கி நகருவோம். "பலரொடு [illegible] தொழிலில்" (நெ.ந.வாடை: 188) ஈடுபட்டிருந்த [illegible] பிரிந்த தலைவியின் நீண்ட நெடுவாடைக் கால [illegible] நெடுநல்வாடையில் பதிவாகியுள்ளன. [illegible] ஆற்றுப்படுத்திய பரிசு பெற்ற பாணனை ஒத்த [illegible] அல்லது சமரசப்படுத்தும் பணியில் இங்கு செவிலியும் [illegible] தோழியும் ஈடுபடுகின்றனர். தோழியின் சமரசப்படுத்தும் [illegible] குறிஞ்சிப் பாட்டின் ஒரு வரி நன்றாகவே எடுத்துக்காட்[illegible] "இகல்மீக் கடவும் இருபெருவேந்தர் வினையிடை [illegible] போல" (கு.பா: 27-28) என்பது அவ்வரி. ஒரு [illegible] ஊடாக நின்று சமரசப்படுத்தும் பணியில் தோழி ஈடுபடு[illegible] சுட்டப்படுகிறது. கார்காலத்தில் தலைவியின் காதல் [illegible] இயற்கை உணர்வாக ஒருபுறம் சித்திரிக்கப்பட, [illegible] மாறுபட்டு, வேந்துவினையில் ஈடுபட்டு, போர்க்களத்[illegible] வாழும் தலைவனின் செயல்கள் நெடுநல்வாடையில் [illegible] படுகின்றன.

> ----------------------------------மின் அவிர்
> ஓடையொடு பொலிந்த வினைநவில் யானை
> நீள்திரள் தடக்கை நிலமிசைப் புரள
> களிறுகளம் படுத்த பெருஞ்செய் ஆடவர்
> (நெ.ந.வாடை: [illegible])

இப்பாடல் வரிகளில் இடம்பெறும் "பெருஞ்செய் ஆ[illegible]" சொற்கள் கவனத்தைக் கவருகின்றன. யானைகளின் [illegible] வெட்டித்தள்ளிய போர்ச்செயல்களில் ஈடுபட்ட ஆடவர் "[illegible] செயல்" செய்தவர்களாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றனர். [illegible] காதல் உணர்வுகளைச் சிறுமைப்படுத்தும் ஒரு முயற்சி [illegible] பெருஞ்செயல் என்ற சொற்களில் உள்ளதோ என [illegible] தோன்றுகிறது. இவ்வகையான "பெருஞ்செயல்"களில் [illegible] கருத்தியலை,

> அருளும் அன்பும் நீக்கித் துணை துறந்து
> பொருள்வயிற் பிரிவோர் உரவோர் ஆயின்
> உரவோர் உரவோராக
> மடவமாக மடந்தை நாமே

என ஒரு குறுந்தொகைப் பாடல் (20) எதிர்கொள்ளும்.

நெடுநல்வாடையின் தலைவி தங்கியிருக்கும் அரண்மனை[illegible] பிரும்மாண்டம் வினையே உயிராகக் கொண்ட [illegible] பெருமையைச் சித்தரிப்பதாக விரிக்கப்பட்டுள்ளது.

> [illegible] புலவர் நுண்ணிதின் கயிறு இட்டு
> [illegible] கொண்டு தெய்வம் நோக்கி,
> [illegible] மன்னர்க்கு ஒப்ப மனை வகுத்தனர்
> (நெ.ந.வாடை: 76-78)

[illegible] அரசரின் பெருமைக்கு ஒப்ப அமைக்கப்பட்ட[illegible] [illegible]படுகிறது. "பெரும் பெயர்" என்ற அடைமொழி [illegible] படையிலும் முன்பு சொல்லப்பட்டதைக் [illegible]

[illegible]மனையின் ஆண்மையுறு தோற்றம் இன்னும் பல [illegible] சொல்லப்படுகிறது.

> [illegible] பிணித்துச் செவ்வரக்கு உரீஇ
> [illegible] கதவம் பொருத்தி இணைமாண்டு
> [illegible] பெயரிய கோளமை விழுமரத்து
> [illegible] குவளைப் புகுப்பிடி காலமைத்துத்
> [illegible] குயின்ற போரமைப் புணர்ப்பின்
> (நெ.ந.வாடை: 80-85)

> [illegible] அருங்கடி வரைப்பின் (அதே: 107)

என அது வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிஞ்சிப்பாட்டில் [illegible] தலைவியின் களவுக்கூடல் பல தயக்கங்களுடன், [illegible], மெல்ல மெல்ல, பலவித இயற்கைச் சூழல்களின் [illegible] நிகழ்கிறது. குறிஞ்சியில் தலைவியைப் பீடித்து [illegible] சூழல்களையும் நெடுநல்வாடையில் தலைவி [illegible] அரண்மனையின் செயற்கையான பிரும்மாண்டத் [illegible] நோக்க முடியும். குறிஞ்சிப்பாட்டிலிருந்து [illegible] வரை பயணம் செய்யும்போது, இயற்கைப் [illegible] சூழல்கள் பிறழ்ந்து, அப்பிறழ்ச்சியை சமூகரீதியாக [illegible] கருத்தியல் தகவுகள் உருவாக்கப்பட்டு [illegible] காணுகிறோம்.

[illegible] அரண்மனையினுள் தங்கியிருக்கும் தலைவியின் நிலை

> [illegible] அழுத்திய வறிதுவீழ் காது.. (நெ.ந.வாடை: 140)

> [illegible] ஏந்து கோட்டு அல்குல்
> [illegible] அவிர்நூல் கலிங்கமொடு
> (நெ.ந. வாடை: 145-146)

[illegible] எனத் தலைவியின் நிலை சுட்டப்படுகிறது. [illegible] "கைக்கசடு படிந்த தடாரி" என முன்பு குறிப்பிடப்

பட்டதைப் போல் "மாசு ஊர்ந்த அவிர்நூல் கலிங்கம்" [illegible] தலைவியின் இடை ஆடை சித்தரிக்கப்படுகிறது. ஒடுக்கப்[illegible] சமூகநிலையையும் மனநிலையையும் சித்தரிக்க "கசடு", "மாசு" [illegible] சொற்கள் பயன்பட்டு வருவதையும் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது.

வேந்து விடு வினையில் ஈடுபட்ட தலைவனின் [illegible] இயற்கைப் புணர்ச்சியில் ஈடுபட விழையும் தலைவியின் [illegible] நெடுநல்வாடையின் முரணில் சம்பந்தப்படுகின்றன. ஆணின் [illegible] வேந்தன் நடத்தும் போருக்குத் தேவை. குறிப்பிட்ட ஓர் அர[illegible] பொருளாதாரக் கருவியாக அவனது உடல் ஆக்கப்பட்டுள்[illegible] தலைவியின் உடலும் அது போன்ற ஓர் அரசியல் [illegible] தேவைக்கான கருவியாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்[illegible] நெடுநல்வாடையில் செயல்படுகிறது. இந்நிலையில்தான், [illegible] விரைவில் வருவான், நீ அவனையே நினைத்திரு, அது உன் [illegible] அது உன் கற்பு நெறி என உணர்த்தி தோழி தலைவியை [illegible] படுத்துகிறாள். முன்பு நாம் பேசிய உலகை மறுத்த துறவு [illegible] போன்று, கற்பு எனும் இல்லறத் துறவு ஒரு சமரசமாக [illegible] கட்டமைக்கப்படுகிறது. வேந்துவினை என்ற அர[illegible] கருத்தியலினுள் தலைவன் ஆட்படுத்தப்பட்டதுபோல, [illegible] கற்பு எனும் புதுக் கருத்தியலினுள் ஆழ்த்தப்படு[illegible] கருத்தியல்களின் வழி (ஆண், பெண் போன்ற) தன்னிலை[illegible] (Subjectivities) உருவாக்கப்படுதலை லூயி அல்த்தூசர் [illegible] அல்லது தன்னிலைகளைக் கடைந்தெடுத்தல் (Naming, Interpe[illegible]) என்று அழைப்பார். நெடுநல்வாடையில் ஆண், பெண் [illegible] இயற்கை வேறுபாடுகளைத் தாண்டி, ஆடவர், பெண்டிர் [illegible] கருத்தியல் வேறுபாடுகளின் வழியான தன்னிலைகள் [illegible] தெடுக்கப்படுகின்றன.

பத்துப்பாட்டு நூல்களில் இவ்வாறாக நாம் சில அடி[illegible] யான முரண்களையும், அவை தீர்க்கப்படாமல் போன[illegible] உருவாக்கப்பட்ட கருத்தியல் சமரசங்களுக்கும் சாட்சிய[illegible] ஆற்றுப்படுத்தல், துறவு, வேந்து வினையில் ஆடவர் கா[illegible] வீரம், அரண்மனைக்குள் அடங்கி வாழும் தலைவியின் [illegible] இவ்விதத் தகவுகளால் உருவாக்கப்படும் தன்னிலைகள் [illegible] பலவிதமான சமரசக் கட்டமைப்புகளைப் பாட்டு [illegible] சந்திக்கிறோம். தமிழ்ச் சமூகம் நடந்து வந்த தடங்களை [illegible] நமக்குச் சொல்லுகின்றன.